

VETERINARIJOS KLINIKA

RUMINAVET

**NAUDINGA
INFORMACIJA**

**VETERINARIJOS ONKOLOGIJOS
CENTRAS**

+37061946265

RUMINAVETKLINIKA@GMAIL.COM

WWW.RUMINAVET.LT

KAUNAS
PARTIZANŲ G. 85A

KAUNAS
BALTIJOS G. 26A

JURBARKAS
KAUNO G. 27

Turinys

<u>Apie Ruminavet</u>	1-2
<u>Teikiamos paslaugos</u>	3-4
<u>Mobilioji programėlė</u>	5
<u>Pauliaus Morkūno Paramos fondas</u>	6
<u>Mastocitoma</u>	7-8
<u>Melanoma</u>	9-10
<u>Histiocitoma</u>	11-12
<u>Limfoma</u>	13-14
<u>Ostrosarkoma</u>	15-16
<u>Pieno liaukų navikai</u>	17-18
<u>Elektrochemoterapija</u>	19-21
<u>Chemoterapija</u>	22-23
<u>Gydymas abliacijos metodu</u>	24
<u>Gastroskopija</u>	25
<u>Trachėjos stentavimas</u>	26-27
<u>Toksoplazma</u>	28-30

Turinys

Piometra	31-32
Kačių inkstų nepakankamumas	33-34
Kraujas šlapime	35-36
Viduriavimas	37
Šunidžių kosulys	38-39
Girnelės išnirimas	40
Bendroji nejautra	41-42
Kastracija	43-46
Laparaskopija	47
Tyrimai	48-49
Burnos ertmė	50-51
Skydliaukės sutrikimai	52
Kaip dažnai reikėtų maudyti augintinį	53-55
Erkių sukeliamos ligos	56-58
Kaip pasirūpinti augintiniu po operacijos	59
Parvo virusas	60-61
Vakcinacija	62-64

VETERINARIJOS KLINIKA

Mūsų klinika dirba jau daugiau kaip 15 metų.

Klinikoje teikiamos onkologijos, dermatologijos, kardiologijos, neurologijos, oftalmologijos, traumatologijos specialistų paslaugos.

Ruminavet dirbančių veterinarijos gydytojų tikslas suteikti kvalifikuotą pagalbą kiekvienam mažajam pacientui, pasitelkiant tyrimus leidžiančius nustatyti ligos priežastį, tokius kaip echoskopija, rentgenografija, gastroskopija, bronchoskopija ir kiti.

PAŽANGIAUSIA ĮRANGA

Ruminavet – vienintelė ir išskirtinė gyvūnų klinika Lietuvoje, kuri atlieka išskirtinę onkologinių ligų diagnostiką, bei naudoja naujausias ir pažangiausias gydymo technologijas, tokias kaip chemoterapija, elektrochemoterapija, krioterapija bei gydymas abliacijos metodu.

Gydytojai gilina žinias ir tobulinasi seminaruose, kad Jūsų augintiniams suteiktų kuo tikslesnę ligos priežastį ir pritaiktų efektyviausią gydymą. Taip pat klinikoje turime gyvūnų stacionarą, kuriame stebimi ir gydomi sunkiai sergantys augintiniai.

TEIKIAMOS PASLAUGOS

Onkologija

Tyrimai; Darinių šalinimas chirurginiu bei abliacijos būdu; Elektrochemoterapija; Krioterapija; Chemoterapija.

Echoskopiniai tyrimai

Atliekami ultragarsiniai tyrimai diagnozuojant vidaus ligas. Pilvo organų echoskopija, vaikingumo nustatymas.

Rentgeno tyrimai

Tai neinvazyvūs, leidžiantys pamatyti kaulus bei vidaus organus

Veterinarinė ortopedija

Kaulų lūžių; Kryžminių raiščių plastikos; Kelio girnelės išnirimo; Išnirimų atstatymas; Šlubavimų gydymas; Skeleto ir sąnarių vystymosi sutrikimų gydymas; Stuburo ligų diagnostika ir gydymas.

Stacionaro paslaugos

Veterinarijos gydytojai ir veterinarijos felčeriai atidžiai stebės jūsų augintinio sveikatą, bei jos pokyčius. Pagal situaciją ir ligos bei būklės pobūdį gyvūnam yra atliekamos įvairios procedūros- infuzijos, medikamentų paskyrimai, deguonies kamera, asmeninis gyvūno temperatūros palaikymas ir kitos reikalingos procedūros.

Veterinarijos gydytojas į namus

Greitoji veterinarijos pagalba teikiama darbo dienomis nuo 8 val. iki 17 val. Kauno mieste

Veterinarinė ginekologija

Kraujo paėmimas kalės lytiniam ciklui nustatyti (progesterono tyrimas); Akušerinių ir ginekologinių susirgimų diagnostika bei gydymas; Nėštumo diagnostika (moderniu echoskopu Sonoscape) bei kontrolė, nėštumo nutraukimas; Gimdymo pagalba atliekant cezario pjūvį; Šlapimo tyrimas, nauju moderniu aparatu Midityn.

TEIKIAMOS PASLAUGOS

Veterinarinė chirurgija

Navikų, karpų, papilomų, auglių gydymas, šalinimas ir jų histologiniai bei citologiniai tyrimai; Minkštųjų audinių chirurgija; Traumatologinės ir ortopedinės operacijos (kryžminių raiščių plastika, kelio girnelės išnirimo); Abdominalinė (pilvo ąstos) chirurgija; Torakalinė (krūtinės ąstos) chirurgija; Odos plastinės operacijos; Šunų, kačių ir kitų gyvūnų sterilizacija bei kastracija; Traumatologinės paslaugos; Sudėtingos chirurginės operacijos; Onkologinių ligų chirurgija ir jų gydymas; Gimdymo pagalba atliekant Cezario pjūvį; stuburo išvaržų operacijos.

Laparoskopija

Vidaus organų operacijos be pjūvio tik (6 mm ir 10 mm skylutės); Gyvūnų sterilizacijos; Biopsinių mėginių ėmimas; Gastropeksija; Diagnostinė chirurgija su 6mm pjūviu.

Endoskopiniai ir Bronchoskopiniai tyrimai

Gastroskopija; Kolonoskopija; Svetimkūnių pašalinimas be chirurginės intervencijos; Žarnyno praplovimo fukcija; Bronchoskopija.

Odontologija

Dantų apnašų valymas ultragarsiniu skaleriu, jų rovimas ir poliravimas.

Dermatologija

Plaukų mikroskopinis tyrimas; Odos skutenų mikroskopinis tyrimas; Oto- skopija — ausies landų apžiūra videoskopu, ausies išorinės klausomosios landos ir būgnelio plėvės apžiūra; Bakteriologiniai odos susirgimų tyrimai); Mikologiniai tyrimai; Ausų ligų nustatymas ir gydymo parinkima

Oftalmologija

Šunų, kačių akių ligų gydymas; Akių ligų susirgimų gydymas; Plastinės akių vokų operacijos; Ašarų liaukų atstatymo operacijos; Akių ligų diagnozavimas; Atliekamos visos akių operacijos moderniu mikroskopu.

RUMINAVET MOBILIOJI PROGRAMĖLĖ

RUMINAVET Programėlė – tai veterinarija tavo kišenėje.

Užsiregistruoti pas veterinarijos gydytoją su programėle taip lengva ir greitai!

Taip pat programėlėje rasite naudingos informacijos apie augintinius, internetinę parduotuvę, nuotolines konsultacijas su veterinarijos gydytojais, bei galimybę išsikviesti greitąją pagalbą.

Programėlę parsisiųsti galite su telefonu nuskanavę QR kodą.

PAULIAUS MORKŪNO VETERINARINĖS PARAMOS FONDAS

Šis paramos fondas sukurtas tam, kad galečiau padėti tiems gyvūnams, kuriems veterinaro pagalba yra būtina. Už surinktas lėšas bus teikiama pagalba gyvūnams turintiems globėjus, prieglaudų gyvūnėliams, bei kitiems, kurių savininkai už būtinas paslaugas neišgali susimokėti. Už silpnesnius visi kartu.

Paramos sąskaita LT72 7300 0101 6101 5850

Skirkite savo 1,2% GPM paramą mūsų fondui.

Kiekvienas iš mūsų galime bent šiek tiek prisidėti prie gyvūnų gerovės bei sveikatos.

305361363
P.MORKŪNO FONDAS

MASTOCITOMA

Mastocitoma

Tai putliųjų ląstelių piktybinis navikas, kuris dažniausiai atsiranda mažai plaukuotoje odoje, snukio, pėdučių bei išangės srityje. Iš pirmo žvilgsnio būna panašus į karpotę ar guzelį, žaizdelę, tačiau tik atlikus išsamius tyrimus galima nustatyti tikslią diagnozę.

Simptomai

Šios rūšies navikas pasireiškia vidutinio amžiaus šunims ir yra išskirtos kelios gyvūnų veislės, kurioms pasireiškia dažniau: Auksaspalviai retriveriai; Bostono terjerai; Bulterjerai; Bokseriai; Mopsai.

Gali būti įvairios išvaizdos, dydžio, formos, gali būti aplink patinę, paraudę.

Retais atvejais, šios rūšies navikas gali sukelti imuninį atsaką, kurio metu pasireiškia stipri alerginė reakcija. Gali pasireikšti silpnumas, snukio srities tynis, apalpinimas, staigus vėmimas ir viduriavimas.

Kada reikėtų pasirodyti veterinariui?

- Pastebėjus naujai atsiradusį guzelį,
- Jau kurį laiką esantis darinukas pakeitė dydį ar spalvą,
- Stipri alerginė reakcija/ anafilaksija.

MASTOCITOMA

Diagnostika

Pirmiausia atliekamas mažai skausmingas citologinis tyrimas, kurio metu paimamas mėginys su adata iš darinio ir gautos ląstelės padengiamos ant stiklelio.

Toks mėginys leidžia tik įtarti diagnozę. 100% diagnozė pasakoma atlikus histopatologinį mėginį, kuris atliekamas su narkoze arba vietine nejautra išpjovus dalį pažeisto audinio.

Gydymas

Pirmiausia įvertinama, ar įmanoma darinį pašalinti chirurgiškai. Kadangi šios rūšies navikas yra ypač piktybinis, reikia operacijos metu pašalinti 3–5cm odos ploto už darinio ribų. Taip pat taikoma chemoterapija, kuri kiekvienam gyvūnui parenkama individualiai.

Prognozė

Nustačius mažiau piktybinį mastocitomos atvejį, dažniausiai užtenka išoperuoti dideliu plotu aplinkui. Tuomet prognozė būna gera, lieka maža tikimybė, kad navikas ataugės, tačiau esant labai piktybiniui navikui tik išoperavus vidutinis išgyvenamumas 4 mėnesiai, o taikant papildomai chemoterapiją daugiau nei metai.

MELANOMA

Melanoma tai pigmentinių ląstelių onkologinė liga.

Šios rūšies vėžys gali būti gerybinis arba piktybinis. Dažniausiai piktybiniai melanomos navikai 80% išsidėstyto burnos ertmėje ir 20 % aplink nagus, ant pirštų, pėdų pagalvėlių. Dariniai, kurie atsiranda ant plaukuotos kūno vietos- dažniausiai būna nepiktybiniai ir jiems užtenka tik chirurginio gydymo. Svarbu paminėti, kad šios rūšies navikas ypač linkęs metastazuoti į plaučius ir limfinius mazgus.

Simptomai

Atsiranda juodos, rusvos arba rausvos spalvos darinys ant burnos gleivinės, pėdų ar tarpupirščių. Kojų srityje atsiradęs pakitimas gali sukelti patinimą, raumenų silpnumą, taip pat šis navikas gali priminti infekciją, tačiau pradėjus gydymą antibiotikais problema nesitraukia. Burnoje pasireiškus melanomai gali atsirasti nemalonūs kvapas, seilėtekis su krauju, skausmingas maisto kramtymas.

Diagnostika

Pirmiausia pamačius įtartiną darinį atliekamas citologinis tyrimas, kurio metu ištiriamas ląstelių piktybiškumas. Šis tyrimas dažniausiai atliekamas be narkozės, priklausomai nuo gyvūno charakterio ir darinio vietos.

Citologinio tyrimo metu galime tik įtarti diagnozę. Atliekant biopsijos histopatologinį tyrimą sužinoma tiksli diagnozė, tačiau šis tyrimas atliekamas pašalinus darinį. Norint įvertinti bendrą gyvūno būklę atliekami kraujo tyrimai ir rentgenas bei echoskopija.

Gydymas

Tinkamai plačiais kraštais pašalinamas darinys, siekiant nepalikti arba palikti kuo mažiau pažeisto audinio. Vėliau, pasitarus su onkologijos gydytoju veterinaru, paskiriamas tolimesnis gydymas ir ligos kontrolė.

Kiek laiko gali gyvūnas vidutiniškai išgyventi su tokia diagnoze?

1 laipsnio melanomos atveju, kuomet darinys mažesnis nei 2cm ir nėra išplitęs, vidutinis išgyvenamumas 18mėn.

2 laipsnio, kuomet darinys 2–4 cm, tačiau neišplitęs – vidutinis išgyvenamumas 5–6 mėn.

3 laipsnio, kuomet darinys didesnis nei 4cm ir išplitęs į limfinius mazgus – vidutiniškai išgyvena 3mėn.

4 laipsnio, kuomet onkologija išplitus į aplinkinius organus bei plaučius, gyvūnas gali išgyventi nuo kelių savaičių iki kelių mėnesių.

Sužinojus onkologinę ligą, visiems pirmiausia galvoje atsiranda baimė ir nežinomybė, tačiau viršuje nurodyti išgyvenamumo pavyzdžiai tik parodo, kad pastebėjus bet kokius simptomus verta nedelsiant ištirti gyvūną. Žinant tikslią diagnozę galime pritaikyti tiksliausią gydymą.

HISTIOCIDITOMA

Histiocitoma

Tai gėrybinis odos darinys, kuris dažniausiai atsiranda jauno amžiaus gyvūnams. Atrodo panašiai kaip spuogelis arba karpūtė, tačiau per kelias savaites ima staigiai didėti. Labiau būdinga jauno amžiaus gyvūnams- nuo kelių mėnesių iki kelių metų.

Diagnozė

Lengviausia nustatyti ligą pagal būdingą darinio išvaizdą, lokalizaciją bei gyvūno amžių. Tiksliai diagnozei užtikrinti atliekamas citologinis tyrimas.

Simptomai

Atrodo kaip maži, apie 2cm pločio, kailyje atsiradę iškilimai be plaukų.

Dažniausiai aptinkami ant galvos, kaklo, ausų ir galūnių.

Labai retais atvejais atsiranda daugiau nei vienas darinys.

HISTIOCIDOMA

Gydymas

Tai vienas iš palankiausių navikų, kadangi organizmas pats gali per kelis mėnesius eliminuoti darinį. Labai dažnai iš viso neskiriamas gydymas ir darinys praeina savaime. Rečiau operuojama chirurgiškai, jei gyvūnas nusikaso, darinys kraujuoja ir išsivysto antrinė infekcija arba jei darinys neišnyksta per 3 mėnesius.

Veislės, kurioms dažniau pasitaiko histiocitoma Auksaspalviai Retriveriai, Bokseriai, Bulterjerai, Stafordšyro terjerai.

LIMFOMA

Limfoma

Tai limfinės sistemos onkologija, kuri apima limfinius mazgus, limfagysles ir tonziles. Bendrai organizmui limfinė sistema yra ypač svarbi, nes perneša skysčius ir makromolekules. Limfiniuose mazguose kontroliuojamas į organizmą patekusių virusų ir bakterijų sunaikinimas, taip pat užtikrina imuninį atsaką. Ši onkologija yra gana dažna ir sudaro net 7–14% visų šunų navikų ir net 30% kačių.

Dažniausiai pastebimas simptomas

Tai kaklo srityje, prie menčių, kirkšnyse, pažastyse pastebimi simetriški dariniai. Negydant ilgainiui atsiranda nuovargis, svorio kritimas, išsivysto galūnių patinimas (edema).

Kiti simptomai gali pasireikšti priklausomai nuo to, kokioje srityje limfiniai mazgai būna pažeisti.

LIMFOMA

Diagnostika

Pirmiausia atliekamas plonos adatos aspiracijos metodas, kurio metu tolygiai padengiamos ląstelės ant stiklelio, nudažoma ir mikroskopuojama. Svarbu kuo tiksliau atlikti mėgino paėmimą, kad atskirtume nuo uždegimo ar autoimuninės ligos.

Gydymas

Kol kas išrastas tik vienas efektyvus gydymas- chemoterapija. Dar prieš kelis metus ši diagnozė buvo mirtina, o išgyvenamumas labai mažas. Mūsų klinikoje atliekamos chemoterapijos dėka galime prailginti sunkiai sergančių augintinių gyvenimą iki metų laiko, o kartais ir daugiau. Netaikant gydymo išgyvenamumas tik iki kelių mėnesių.

OSTEOSARKOMA

Osteosarkoma

Tai gana dažnas vėžys, kuris labiau būdingas didesnių veislių šunims. Net 85% kaulinių šunų onkologijų sudaro piktybinė osteosarkoma.

Dariniai dažniausiai atsiranda galūnių kauluose, bet gali išsivystyti ir kaukolėje, stuburo ar šonkaulių kauluose, o kartais šis navikas atsiranda pieno liaukose ir raumenyse.

Šios rūšies vėžys greitai metastazuojantis (plintantis), todėl dažniausiai būna sunku sukontroliuoti gydymą ir tolimesnę ligos eigą.

Simptomai

Onkologijos simptomai nėra specifiški, tačiau galime pastebėti patinimą, kietą arba minkštą darinį, kuris didėja bėgant laikui. Šios rūšies navikai dažnai būna skausmingi, kadangi vėžio ląstelės naikina sveiką kaulinį audinį. Su pažeista galūne gyvūnas pradeda šlubuoti, o kartais visai neremia kojos. Galiausiai gyvūnas nusilpsta, dėl patiriamo skausmo gali atsirasti gyvūno agresija, suirzimas, apetito stoka, svorio kritimas. Ypač pažengusiose stadijose, kai nebelieka sveiko kaulo, per pažeistą vietą kaulai tampa trapūs ir gali sulūžti.

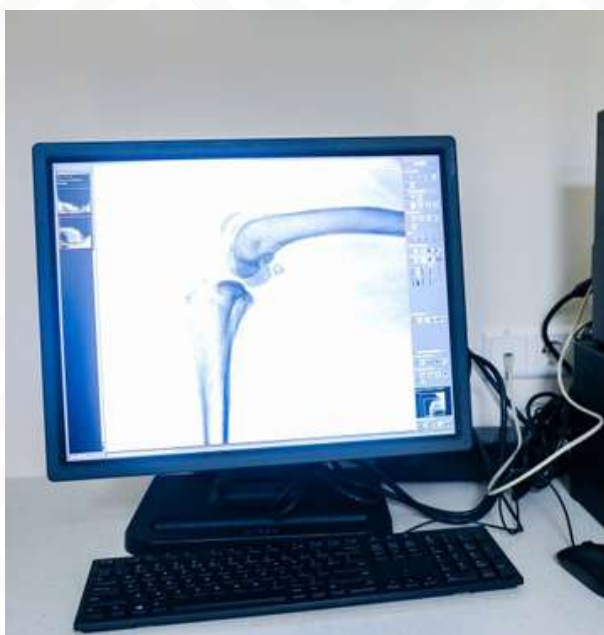

OSTEOSARKOMA

Kaip nustatyti ligą?

Atvykus į kliniką augintiniui atliekama pilna klinikinė apžiūra, įvertinama gyvūno būklė, išsekimas. Taip pat atliekami kraujo tyrimai, kurie skirti ištirti morfologiją ir vidaus organų veiklą.

Galiausiai atliekamas pažeistos vietos rentgenas ir plaučių nuotrauka dėl galimų metastazių. Galiausiai patvirtinti diagnozę atliekamas citologinis arba histopatologinis tyrimas.

Daugeliu atvejų pašalinamos galūnės. Iš praktikos galime pasakyti, kad net ir didelės veislės šunys puikiai prisitaiko vaikščioti ant trijų kojų, kadangi dėl skausmingumo tos kojos gyvūnai jau kurį laiką nemina.

Pašalinus kiekvienam gyvūnui individualiai pritaikoma chemoterapija ir tolimesnis gydymas.

Koks gydymas?

Pirmiausia veterinarijos gydytojas onkologas įvertina kiek stipriai liga jau pažengusi.

Jei gyvūnas ištiriamas nuo metastazių ir liga aptikta ankstyvoje stadijoje, atliekamas radikalus (pilnas) naviko pašalinimas.

PIENO LIAUKOS NAVIKAI

Pieno liaukos onkologija

Pieno liaukos navikas – tai viena dažniausiai pasitaikančių vyresnio amžiaus nekastruotų patelių sveikatos problemų. Vidutiniškai patelėms atsiranda nuo 7 metų amžiaus, o labai dažnai 10 metų ir vyresnėms kalėms.

Labai retai augliai gali atsirasti ir pas patinus.

Pieno liaukos navikai skiriasi savo dydžiu, forma ir konsistencija. Jie gali būti gerybiniai ir piktybiniai (vėžiniai).

Piktybiniai navikai greitai išplinta keliose liaukose, gali priaugti prie pilvo sienos ir gali išplisti į kitus organus.

Kokia tikimybė, jog kastracija padės?

Iškastravus kales iki pirmos rujos, lieka tik 0,5 % tikimybė atsirasti pieno liaukos navikams. Tačiau tokia ankstyva kastracija turi ir savo minusų. Su ankstyvu kastravimu neretai atsiranda šlapimo nelaikymo problemų, taip pat didesnių veislių šunų vystymasis būna sutrikdomas, netolygiai gali augti kaulai, ateityje gali išsivystyti klubų displazija. Kastruojant tarp pirmos ir antros rujos – 5 % tikimybė, o nuo antros rujos iki 2,5 metų – 26 % tikimybė išsivystyti pieno liaukos navikui. Vėlesnė kastracija šios onkologijos atsiradimui įtakos nebeturi. Ankstyvesnė kačių sterilizacija taip pat sumažina pieno liaukos auglių atsiradimo tikimybę.

PIENO LIAUKOS NAVIKAI

Koks gydymas?

Gydymas dažniausiai būna chirurginis, atsižvelgiant į individualią gyvūno būklę. Apžiūros metu įvertinama, ar gyvūną saugu operuoti, atliekami kraujo tyrimai, kad įvertintume vidaus organų veiklą. Piktybiniai augliai dažnai metastazuoja į plaučius, todėl rentgeno nuotrauka įvertinama plaučių būklė. Neretai operuojama visa pieno liaukos pusė su visais tos pusės speneliais. Taip užkertamas kelias tolimesniam naviko plitimui, kadangi išoperavus tik kelias pieno liaukas, tikėtina, kad po kelių mėnesių jie atsinaujins gretimose liaukose. Taip pat operacijos metu galima paimti naviko mėginį ir ištirti jo piktybiškumą. Kilus įtarimui dėl guzelio ar sukietėjimo Jūsų augintinio papilvėje, būtinai pasikonsultuokite su veterinarijos gydytoju.

Kokios prognozės?

Šunų, sergančių pieno liaukų navikais, prognozė priklauso nuo šių veiksnių: naviko tipo, dydžio, ar yra pažeisti regioniniai limfmazgiai, metastazių buvimo ar nebuvimo. Kitaip tariant, ligos prognozė ir baigtis būna labai individuali. Paprastai šios onkologijos prognozė yra tiesiogiai susijusi su ankstyvu nustatymu ir gydymu. Kiekvienas augintinio atvejis gali būti labai panašus, bet tuo pačiu ir labai skirtingas, todėl dėl tolimesnės diagnostikos kreipkitės į chirurgijos ar onkologijos veterinarijos gydytoją specialistą.

ELEKTROCHEMOTERAPIJA

Veterinarijos klinika "Ruminavet" siūlo jūsų augintiniams naują revoliucinę navikų gydymo galimybę, vadinamą elektrochemoterapija (EKT). Atlikus chemoterapinių vaistų injekciją, elektrochemoterapiniu metodu vėžinės ląstelės yra paveikiamos elektrinių impulsų seka. Impulsai atveria naviko ląstelių membranų poras, todėl jos tampa pralaidesnėmis ir leidžia geriau įsiskverbti priešvėžinių vaistų molekulėms. Tai leidžia padidinti navikinių ląstelių žūtį.

Kas yra elektrochemoterapija (EKT)?

Elektrochemoterapija (EKT) yra metodas, kurio pagalba chemoterapiniai preparatai nuo 70 iki 1000 kartų efektyviau naikina vėžines ląsteles! Vienas iš chemoterapijos iššūkių siekiant sunaikinti vėžines ląsteles yra medikamentų gebėjimas prasiskverbti per ląstelės membraną (išorinę sienelę), kad patektų į ląstelę. EKT leidžia įveikti šią kliūtį elektriniais impulsais veikiant naviko ląsteles, kad ląstelės membranoje atsivertų poros, per kurias chemoterapiniai preparatai gali prasiskverbti į vėžines ląsteles ir jas naikinti.

Kiek kartų gali prireikti gydymo taikant elektrochemoterapiją?

Reikalingų gydymo kartų skaičius priklauso nuo naviko dydžio ir ligos stadijos, tačiau dauguma navikų sėkmingai gydomi per 2-3 apsilankymus veterinarijos klinikoje. Kartais gali būti rekomenduojama taikyti daugiau gydymo ciklų. Ko galima tikėtis atvykus vizitui dėl elektrochemoterapijos?

ELEKTROCHEMOTERAPIJA

Ko galima tikėtis atvykus vizitui dėl elektrochemoterapijos?

Įprastai pacientai atvykta gydymui paskirtos dienos rytą (gyvūnas nuo vakaro turi būti neėdęs). Jūsų gyvūną apžiūri onkologas ir tuomet jis perkeliamas į stacionarą. Kad gyvūnas jautųsi komfortabiliu bei būtų galima taikyti tikslų naviko gydymą gyvūnai yra seduojami arba taikoma anestezija. Siekdami užtikrinti jūsų augintinio saugumą prieš anesteziją, jos metu ir po jos, mes naudojame naujausias ir saugiausias anestetines medžiagas, pritaikytus anestetikų protokolus ir pažangiausią stebėjimo įrangą. Chemoterapiniai vaistai priklausomai nuo onkologinės ligos kilmės yra įšvirkščiami tiesiai į gydymo vietą arba intraveniškai. Tuomet atliekamas EKT gydymas panaudojant elektrinius impulsus. Bendras gydymo laikas trunka 60–90 minučių. Pacientai yra stebimi po procedūros ir išleidžiami namo iki dienos pabaigos.

Ar gyvūną po procedūros reikės palikti per naktį veterinarijos klinikoje?

Pacientams nereikia pasilikti veterinarijos klinikoje juos gydant EKT. Jūs augintinį galėsite palikti ryte veterinarijos gydytojų priežiūrai, procedūra bus atlikta dienos metu, o jį bus galima pasiimti popietę ar vakare.

Koks yra EKT šalutinis poveikis?

EKT leidžia apriboti chemoterapiją, taikyti į tikslinę vietą kur yra navikas taip pat naudoti labai mažas chemoterapinių vaistų dozes. Sisteminis toksinis poveikis, pavyzdžiui, vėmimas, viduriavimas ar kaulų čiulpų slopinimas, yra labai mažai tikėtinas. Šalutinis poveikis, pvz., niežėjimas, paraudimas, patinimas ir diskomfortas gydymo vietoje, gali būti pastebėtas praėjus 1–3 dienoms po gydymo ir paprastai būna laikinas. Šie šalutiniai poveikiai gydomi vaistais nuo skausmo arba šaldant sudirgusią vietą.

Ar mano augintiniui gali būti taikoma EKT?

Ar jūsų augintiniui galima bei reikia taikyti EKT gali nuspręsti veterinarijos gydytojas – onkologas įvertinęs naviko lokalizaciją, ligos išplitimo stadiją, bendrą gyvūno būklę. EKT gali būti taikoma navikams, kurių negalima pašalinti chirurginiu būdu arba po operacijos, siekiant, kad būtų sunaikintos likusios naviko ląstelės (t.y. jei naviko nebuvo galima pašalinti radikalai).

Navikai, kuriuos galima gydyti taikanti EKT, yra: esantys burnos ertmėje, snukio srityje (ypač plokščialąstelinė karcinoma), sarkoma, pieno liaukos navikai, odos navikai, perianaliniai navikai, melanomos, navikai aplink akis ir daugelis kitų.

PRIEŠ

PO

CHEMOTERAPIJA

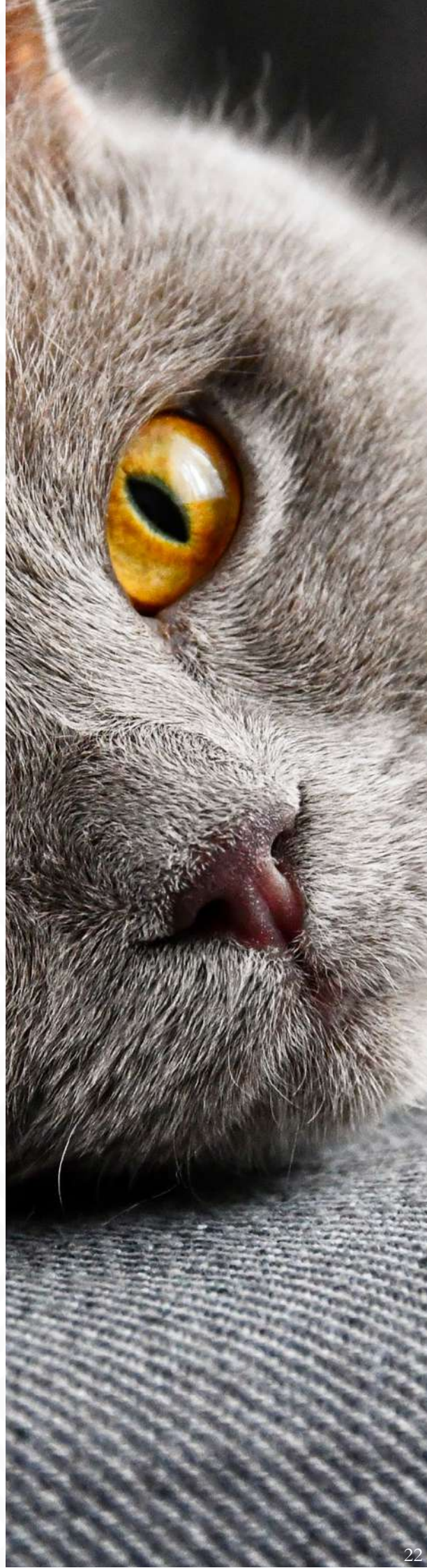
Chemoterapija

Tai kombinuotas gydymas specifiniais vaistais, kurio tikslas yra naikinti vėžines ląsteles arba sulėtinti jų augimą, tuo pačiu sukeliant minimalų neigiamą poveikį normalioms ląstelėms. Pirmiausia į galvą ateinančios mintys apie chemoterapiją būna gąsdinančios. Kokie šalutiniai poveikiai? Ar mano gyvūnas tinkamas šiam gydymo būdui? Kokia rizika? Aptarsime kelis chemoterapinio gydymo aspektus, kad šis gydymo kelias nebūtų toks gąsdinantis.

Kaip įvertinama, ar gyvūnui saugu skirti chemoterapiją?

Pacientas atvyksta į kliniką konsultacijai pas onkologą, įvertinti organizmo būklę. Atliekama bendra apžiūra, kraujo tyrimai, įvertinama organų veikla, širdies darbas. Individualiai atsižvelgiant į pacientų būklę paskiriami specialieji tyrimai (rentgenograma, šlapimo tyrimas, echoskopija ir kt.).

Paskyrus gydymą, kiekvieno chemoterapijos apsilankymo metu jūsų augintiniui bus atlikta fizinė apžiūra, taip pat kartojami kraujo tyrimai, norint įsitikinti, ar jis gali gauti numatytą vaistų dozę. Norint stebėti chemoterapijos toksiškumą arba įvertinti ligos progresavimą, gali prireikti papildomų diagnostinių tyrimų.

CHEMOTERAPIJA

Koks galimas šalutinis chemoterapijos poveikis augintiniui?

Šalutinis poveikis dažniausiai pasireiškia organuose, kurių ląstelės greičiausiai dalijasi: kaulų čiulpuose ir virškinimo trakte. Taikant bet kokią chemoterapiją gali pasireikšti rimtas šalutinis poveikis (10% tikimybė) ir mažiau nei 1% atsiranda pavojus gyvybei.

- *Virškinimo trakto diskomfortas. Praėjus 2-7 dienoms po chemoterapijos neretai pasireiškia vėmimas, viduriavimas, apetito praradimas. Kad sumažintume gyvūno diskomfortą, namuose skiriami vaistai sumažinti simptomams. Namuose rekomenduojama lengvai virškinamo pašaro dieta, skiriami probiotikai.*
- *Sumažėja imuninių ląstelių kiekis, dėl kurio nusilpsta organizmas. Dėl šios priežasties į organizmą lengviau gali išplisti infekcija. Nuosekliai atliekant chemoterapiją dažnai kartojami kraujo tyrimai ir sekama augintinio būklė*
- *Kartais po injekcijos gali atsirasti audinių pažeidimų, dėl kurių kyla skausmas/dirginimas injekcijos vietoje, paraudimas, patinimas, atsiranda kraujosruvų.*
- *Alerginės reakcijos. Šis šalutinis poveikis yra retas, tačiau gali pasireikšti vartojant tam tikrus chemoterapinius preparatus.*
- *Kai kurie chemoterapiniai vaistai, retais atvejais, gali negrįžtamai pakenkti širdies raumeniui. Mažiau nei 5% pacientų dėl chemoterapijos išsivysto širdies ligos, todėl kiekvienos apžiūros metu pakartotinai įvertinama širdies funkcija.*
- *Inkstų pažeidimai priklauso nuo gyvūno rūšies, taip pat nuo chemoterapinių vaistų. Reguliariai atliekami šlapimo ir kraujo tyrimai padeda stebėti inkstų funkciją.*
- *Augintiniai retai praranda plaukus ar išplinka. Katės gali prarasti ūsus, o kartais gali atsirasti ir netolygus plaukų slinkimas. Paprastai, jei gyvūnas praranda plaukus gydymo metu, jie atauga nutraukus gydymą.*

Kaip apsaugoti save ir augintinį po chemoterapijos?

Po gydymo 72 valandas organizmas gali išskirti toksiškų medžiagų per seiles, šlapimą ar išmatas. Ypač svarbu apsaugoti nėščias moteris, vaikus ir pagyvenusius žmones. Rekomenduojame imtis atsargumo priemonių: sumažinkite galimybę gyvūnui jus palaižyti, jei taip atsitiko, kruopščiai nuplaukite rankas. Gyvūno išmatas, šlapimą, skrandžio turinį valykite su pirštinėmis, uždarykite sandariame maiše, ir išmeskite atitinkamose atliekų šalinimo vietose. Nusiplaukite rankas muilu ir vandeniu. Pasivaikščiojimams lauke pasirinkite atokesnes vietas, venkite parkų, šunų aikštelių.

GYDYMAS ABLIACIJOS METODU

Grikio istorija

Pirmuoju pacientu, kurio negalavimas šalintas iki šiol mūsų šalyje tik žmonėms taikytu moderniu medicininiu būdu, tapo dešimtmetis mišrūnas Grikis.

Prieš daugelį metų pakelėje rastas globotinis šeimninukų yra mylimas. Prieš kurį laiką jie pastebėjo, kad Grikį ištinka priepuoliai – šuniukas svirduliuoja ar krenta.

Rūpestingi šeimnininkai pagalbos kreipėsi į specialistus. „Kraujo tyrimai nerodė jokio pavojaus, bet, esant onkologijai, taip nutinka dažnai. Tad, tikrąją paciento negalavimų priežastį galima diagnozuoti atliekant echoskopiją, rentgeną ar taikant kitus metodus.

Po išsamių tyrimų nustatyta, jog Grikio kepenyse yra navikas. Viskas pastebėta tik atsitiktinumo dėka, per profilaktinius tyrimus. Tą pačią dieną sulaukėme onkologinius ligonius gydančių kolegų pasiūlymo Lietuvoje atlikti pirmąjį gydymą abliacija gyvūnams. Mes sėkmingai atlikome auglio naikinimą kepenyse vos per 5 milimetrų pločio skylutę. Gyvūnas jaučiasi puikiai ir po operacijos važiavo namo po kelių valandų.

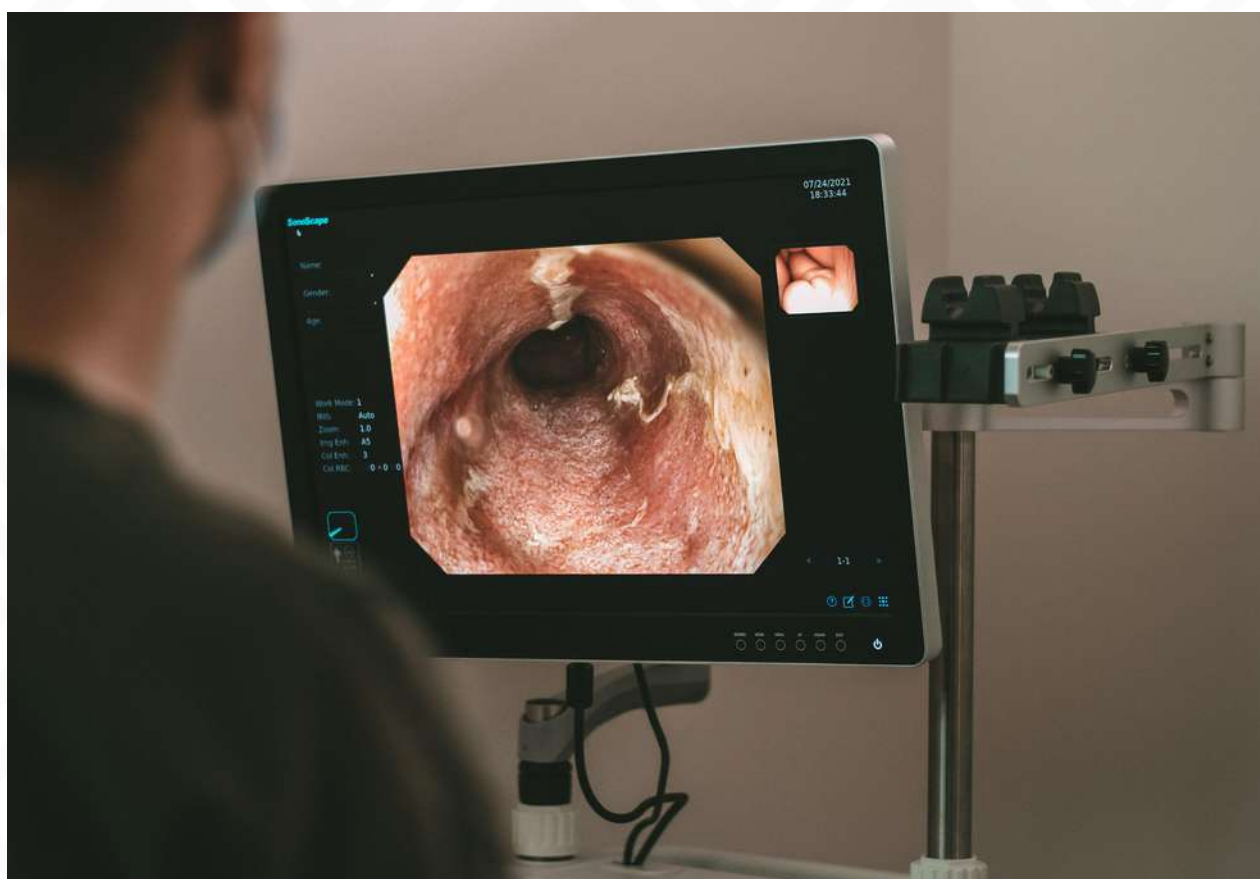

GASTROSKOPIJA

Gastroskopija

Tai vienas efektyviausių tyrimo metodų skrandžio ligoms diagnozuoti, tokioms kaip skrandžio uždegimas (gastritas), opos, erozijos ar net darinius (navikus). Tai vienintelis prietaisas, kuris leidžia matyti stemplės, skrandžio gleivines iš arti bei įvertinti jų spalvinius pakitimus. Taip pat suteikia galimybę aptikti svetimkūnius ir juos nedelsiant pašalinti. Esant poreikiui, tyrimo metu imami biopsiniai mėginiai (biopsijos), kurie siunčiami į laboratoriją išsamesniems tyrimams atlikti, identifikuoti pakitusias ląsteles. Tam, kad nesukelti pacientui nepageidaujamo streso ir skausmo, procedūra atliekama tik seduojamam gyvūnui, o tai mums leidžia greičiau ir tiksliau atlikti tyrimą.

Mūsų tikslas – tiksliausios diagnozės nustatymas, todėl dedame visas pastangas tobulindami asmenines žinias ir gebėjimus bei nuolat atnaujindami įrangą.

TRACHĖJOS STENTAVIMAS

Planuojant atlikti šią procedūrą, pirmiausia būtina tiksliai išmatuoti kokio dydžio stento reikės, nes kiekvienas stentas yra užsakomas individualiai.

Trachėjos kolapsas

Trachėjos kolapsas yra dažna mažų šunų liga, pasireiškianti priepuoliniu kosuliu susijaudinus ar po fizinio krūvio. Liga dažniausiai pasitaiko jorkšyrams, čihuahua, bišonams, taip pat ir kitų veislių šunims.

Esant 4 laipsnio kolapsui, gyvūnas nuolat kosėja, krenkščia. Tokiu atveju yra reikalinga veterinarų pagalba. Vienintelis būdas išgelbėti šunelį, sutvarkyti jo kvėpavimą ir pagerinti gyvenimo kokybę, yra trachėjos stentavimas.

Atlikus išmatavimus, stentas užsakomas iš Vokietijos ir atkeliauja per 10d. Stentas įstatomas endoskopo pagalba (t. y. be jokių chirurginių intervencijų). Po procedūrų gyvūnui paskiriamas gydymas.

TRACHĖJOS STENTAVIMAS

PRIEŠ

PO

TOKSOPLAZMA

Toksoplazmozė

Tai žmogaus ir gyvūnų parazitinė liga, kurią sukelia pirmuonys. Šia liga žmogus gali užsikrėsti nuo gyvūnų, todėl labai svarbu laikytis higienos – dažnai plauti rankas, neglostyti laukinių kačių, ypač vengti kontakto su gyvūnais, jei turite žaizdų. Naminės katės išeinančios į lauką, turi didelę riziką užsikrėsti ir parnešti ligą savininkams.

Ar žmogus gali užsikrėsti?

TAIP. Ši liga ypač pavojinga nėščioms moterims, kadangi gali sukelti vaisiaus persileidimą. Dažniausiai šia liga žmonės praserga be simptomų, tačiau nusilpus imunitetui pasireiškia bendras silpnumas, geltos požymiai, karščiavimas, bėrimas, limfinių mazgų padidėjimas. Žmogus gali užsikrėsti trimis būdais:

- Per burną– Valgant termiškai neapdorotą mėsą, per neplautas rankas– ypač paglosčius į lauką išeinančius gyvūnus.
- Sąlyčio metu– parazitams patekus per žaizdas, gleivinę, per akių junginę;
- Per placentą– motina perduoda savo vaisiui.

TOKSOPLAZMA

Toksoplazmozė šunims

Dažniausiai ši liga nesukelia simptomų sveikiems šunims, tačiau jauniems šuniukams arba nusilpus imunitetui, ar esant gretutinėms ligoms gali pasireikšti ypač sunki ligos forma. Dažniausiai pasireiškia traukuliai, kiti neurologiniai simptomai, pakyla temperatūra, apsunkintas kvėpavimas, prasideda viduriavimas.

Toksoplazmozė katėms

Dažniausiai užsikrečia per kitų kačių išmatas, ypač tos katės, kurios reguliariai išleidžiamos į lauką. Užsikrėtusioms katėms pasireiškia svorio netekimas, letargija, karščiavimas, neurologiniai sutrikimai bei kepenų pažeidimai. Jei vaisinga katė užsikrečia, dažniausiai palikuoniai neišgyvena. Iš viso serga apie 40% kačių, tačiau joms retai pasireiškia klinikiniai simptomai.

TOKSOPLAZMA

Ar ši liga yra išgydoma?

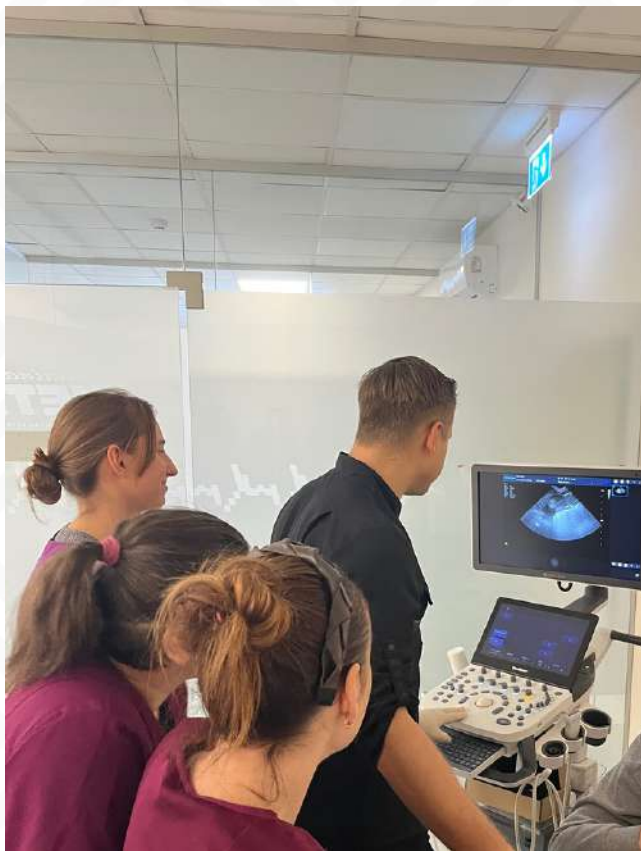
Taip, esant stipriam imunitetui gali neprireikti gydymo, tačiau išskirtiniais atvejais tiek gyvūnams, tiek žmonėms yra išrastas gydymas.

Kaip apsisaugoti?

- Reguliariai plauti rankas;
- Kačių kraiko dėžutes valyti tik su pirštinėmis;
- Valgyti tik termiškai apdorotą mėsą;
- Prieš vartojant vaisius ir daržoves gerai nuplauti;
- Vengti priglauti laukines kates, nepatikrinus jų sveikatos būklės pas veterinarą;
- Jei Jūsų vaikai žaidžia smėlio dėžėje, pasirūpinkite, kad jos būtų su dangčiu.

PIOMETRA

Tai labai pavojingas nekastruotų kalyčių ir kačių susirgimas, kuomet gimdoje susikaupia pūliai.

Pokyčiai atsiranda ne tik gimdoje, bet ir gyvybiškai svarbiuose organuose inkstuose, kadangi pūliai, kurie kaupiasi gimdoje išskiria toksinus.

Organizmas bando per inkstus pašalinti pavojingas medžiagas, tačiau galiausiai sukyla ir inkstų parametrai, vanduo nepasisavinamas, atsiranda dehidracija (skysčių netekimas). Laiku pastebėjus ligą, mažėja rizika augintinio gyvybei, todėl pastebėję panašius simptomus nedelsiant vežkite gyvūną į veterinarijos kliniką.

Gydymas

Diagnozavus piometrą pirmas gydymo pasirinkimas yra operacija – gimdos bei kiaušidžių pašalinimas. Ši operacija atliekama stabilizavus gyvūno būklę. Po operacijos skiriamas ilgas antibiotikų kursas. Labai retais atvejais kergimo tikslais savininkai nenori kastruoti kalytės, tačiau gydymas antibiotikais gali būti neefektyvus, o paskui pūliai gimdoje gali atsikartoti po kiekvienos rujos. Medikamentinis gydymas taikomas tik jaunoms kalytėms, kurias žadama kergti ir suprantant, kad vaistai gali turėti šalutinių efektų augintiniui.

Kodėl kalytės suserga piometra?

Per rują dėl hormoninių pokyčių į gimdą gali patekti patogeninių bakterijų, tokių kaip *E. coli*, kurios yra natūralioje išmatų mikrofloroje.

Fiziologiškai organizmas pritaikytas pasiruošti apvaisinimui, todėl per atsivėrusį gimdos kaklelį gali patekti ir gausybė bakterijų iš aplinkos. Po rujos gimdos kaklelis užsiveria, o bakterijos ima daugintis gimdos viduje.

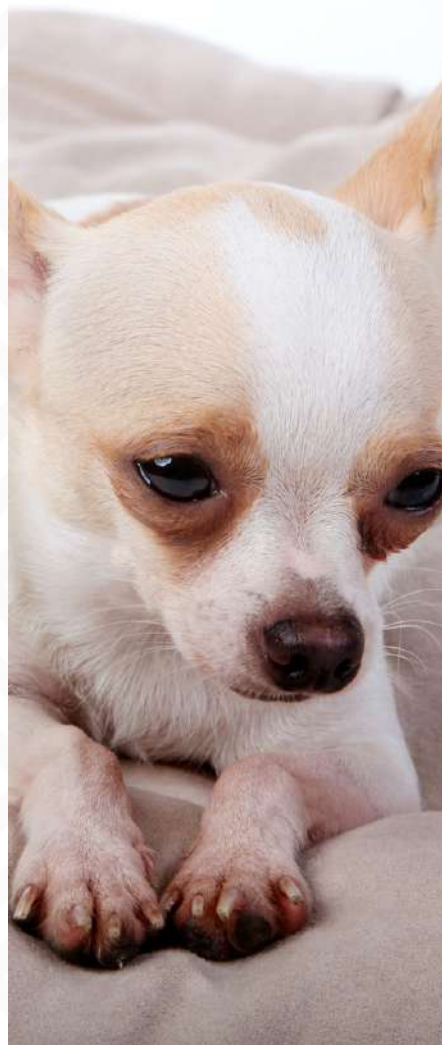
PIOMETRA

Į ką šeimininkui reikia atkreipti dėmesį?

Jei gimdos kaklelis atsivėręs, pastebimos balkšvai rausvos, nemalonaus kvapo išskyros iš makšties, kalytė intensyviai laižosi lytinius organus.

Sunkiau pastebėti simptomus, kai kaklelis užsivėręs, kadangi pūliai kaupiasi viduje ir į išorę nepatenka.

- Pilvo apimties padidėjimas.
- Padidėjęs vandens lakimas.
- Dažnas šlapinimasis.
- Maisto atsisakymas.
- Vangumas, apatija.
- Pabalusios gleivinės.
- Pakilusi temperatūra.

Diagnostika

Neretai šią ligą galima diagnozuoti ir iš anamnezės, tačiau jei gimdos kaklelis būna užsivėręs, arba norime įsitikinti diagnoze, atliekame echoskopinį arba/ir rentgeninį tyrimą.

Taip pat dėl vidaus organų būklės ir uždegimo atliekami išplėstiniai kraujo tyrimai gyvūno būklei ir prognozei įvertinti.

Simptomai

Dažniausiai simptomai pasireiškia 1- 2 mėn po rujos. Požymiai priklauso nuo to, kiek skysčių yra susikaupę, ar atviras gimdos kaklelis, nuo kalės amžiaus ir bendros būklės.

KAČIŲ INKSTŲ NEPAKANKAMUMAS

Ankstyva diagnostika

Visai neseniai mokslininkai išrado kraujo tyrimą SDMA, kuris leidžia nustatyti inkstų veiklos sutrikimą, kai yra pažeista tik 25% inkstų audinio, o kreatinino ir šlapalo rodikliai dar net nepradėjo kilti ir gyvūnas nerodo jokių klinikinių simptomų. Kiti inkstų parametrai pasikeičia, kuomet inkstų audinio būna pažeista daugiau nei 70%.

Dėl šios priežasties vyresnėms nei 7 metų katėms rekomenduojama atvykus profilaktinei apžiūrai ar vakcinacijai atlikti išplėstinius kraujo tyrimus.

Simptomai

Dažniausiai į kliniką atvykę šeimininkai pastebi ligos pablogėjimą, kurios metu pastebimi šie simptomai:

- Vangumas;
- Svorio netekimas;
- Sumažėjęs ar visai dingęs apetitas;
- Troškulys ir dažnas šlapinimasis;
- Vėmimas, seilėtekis;
- Nemalonus acetono kvapas iš burnos;
- Prasta kailio būklė;
- Viduriavimas arba vidurių užkietėjimas;

Sulaukus vyresnio amžiaus (virš 7m.) katės net viena iš trijų suserga inkstų ligomis. Šie skaičiai gąsdina kačių mylėtojus, tačiau reikėtų nepamiršti, jog ankstyva diagnostika neretai leidžia pristabdyti ar net užkirsti kelią ligos progresavimui.

KAČIŲ INKSTŲ NEPAKANKAMUMAS

Ankstyva diagnostika

Pagrinde siekiama sumažinti klinikinius požymius ir sulėtinti ligos progresavimą.

Ūmius simptomus ir pablogėjimą reikia gydyti intensyviu lašelinių kursu, kitaip tariant „plauti organizmą“ nuo organizme užsilaikančių toksinių medžiagų ir šlapalo.

Ilgainiui paskiriama speciali subalansuota dieta inkstų sutrikimų turinčioms katėms. Tokiame pašare būna pamažintas Fosforo, baltymų ir druskos kiekis.

Standartiškai atliekant inkstų tyrimus nustatomas Fosforo kiekis kraujyje, o jei šis rodiklis viršija normas, paskiriamos Fosforą surišančios medžiagos.

Esant pykinimui paskiriamas simptominis gydymas. Ilgainiui paskiriami vaistai ir papildai atsižvelgiant į gyvūno būklę ir kraujo parametrus.

KRAUJAS ŠLAPIME

Neretai atėjus rudeniui augintiniams pasireiškia įvairūs šlapinimosi sutrikimai. Dažniausiai kačių šeimininkai pastebi, jog augintinis ilgiau tupi dėžutėje, kniaukia šlapinimosi metu, o valant kraiko dėžutę pamato rausvas, raudonas ar rudas kraiko granules. Tokie požymiai rodo kelias galimas ligas.

Bakterijos sukelia cistitą rečiau. Ypač palanku patekti infekcijai per lytinius takus, pašalus temperatūrai, pučiant skersvėjui ar augintiniui tupint ant išalusio paviršiaus. Pasitaiko labiau vyresnio amžiaus katėms.

Šlapimo pūslės uždegimas

Dažniausiai pasitaikanti liga– kačių idiopatinis cistitas, kurį sukelia stresas. Šią būklę gali sukelti pasikeitusi namų aplinka, nauji šeimininkai ar augintiniai, ypač jautrioms katėms net kraiko pakeitimas. Šią ligą galima nustatyti atlikus šlapimo tyrimą, tačiau atmetus visas kitas galimas priežastis. Pasitaiko jaunesnio amžiaus katėms.

KRAUJAS ŠLAPIME

Šlapimo pūslės uždegimas

Neretai susiformavę kristalai ar besiformuojantys urolitai gali sukelti šlapinimąsi su kraujo priemaišomis, kadangi aštrios kristalų briaunos subraižo šlapimo takų gleivinę.

Toks susirgimas yra ypač skausmingas augintiniui, todėl katės ilgiau užtrunka kraiko dėžutėje, stanginasi, bet padaro tik po labai mažą lašelį.

Kristalai šlapime dažniausiai linę formuoti dėl mitybos, paveldimumo, senatvinių procesų ir kitų patologinių procesų.

Susidarius gausioms kristalų sankaupoms ir esant palankiai terpei susidaro urolitai (akmenys). Svarbu paminėti, jog esant šiai patologijai reikėtų skatinti katės lakti daug vandens.

Navikai/ Polipai

Ypač retai pasitaiko šlapimo takų onkologija ar polipai. Vyresnio amžiaus katėms šlaplėje, šlapimo pūslėje arba aplink lytinius organus gali išaugti augliai, kurių vizualiai žiūrint į gyvūną nesimato.

Vizitas pas veterinarą

Atvykus į veterinarijos kliniką atsineškite surinkto gyvūno šlapimo. Patogus būdas surinkti kačių šlapimą specialiose skysčio nesugeriančiose granulėse. Jeigu namuose nepavyksta surinkti šlapimo, gyvūnui bus surenkamas šlapimas klinikoje. Pagal gautus rezultatus gydytojas paskirs tinkamiausią gydymą Jūsų augintiniui, bei patars specialiai katėms pritaikytą maistą, nuo šlapimo takų ligų.

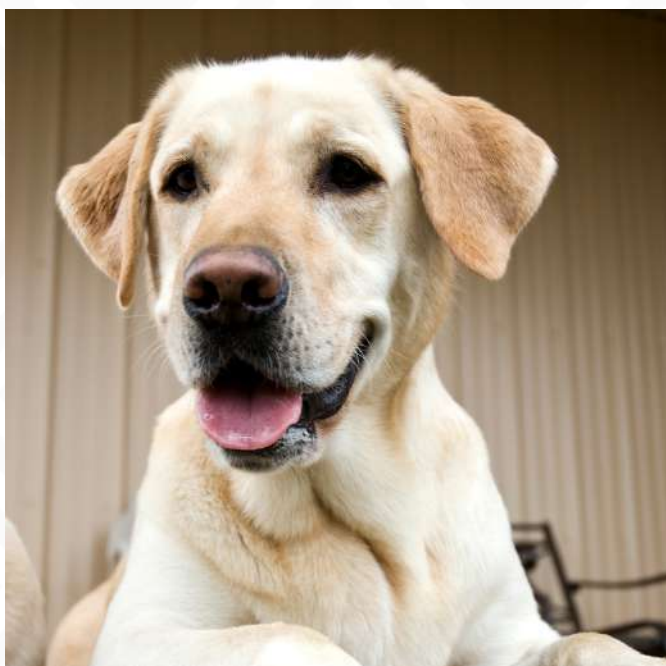

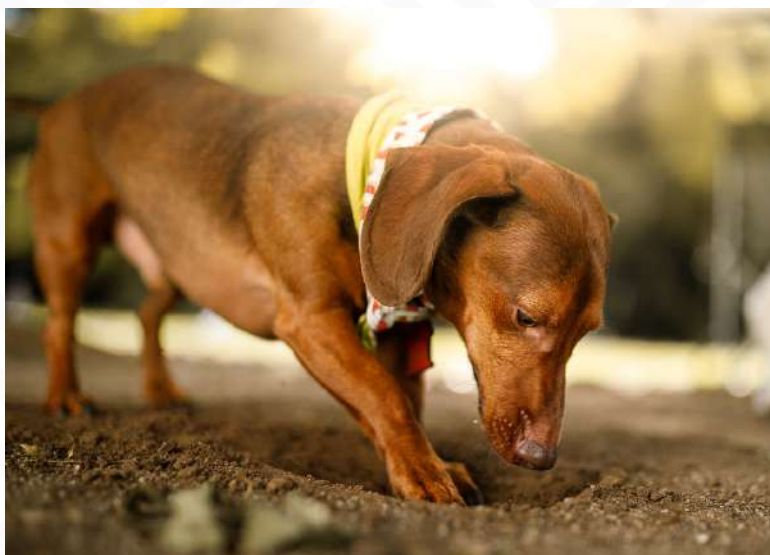
VIDURIAVIMAS

Kaip elgtis augintiniui pradėjus viduriuoti?

Pirmiausia reikėtų įsivertinti, ar augintinis kelis kartus skysčiau pasituštino ar pilvo pūtimas ir viduriavimas kelia diskomfortą ir augintinis nesulaukia išėjimo į lauką. Esant lengvam žarnyno sudirginimui nebūtina pirmoje vietoje kreiptis į veterinarijos gydytoją, bet išmatose pasirodžius kraujo, suprastėjus apetitui, pakilus temperatūrai arba viduriavimui užsitęsęs ilgiau nei 3 dienas, reikėtų atvykti į kliniką. Viduriavimą gali sukelti įvairios priežastys:

- **Per greitai pakeistas maistas.** Jautrų žarnyną turintys augintiniai gali ūmiai pradėti viduriuoti, vemti, tapti vangūs. Dėl šios priežasties nerekomenduojama dažnai keisti maisto, o jei nusprendėte pakeisti gamintoją, palaipsniui didinkite naujo maisto normas maišant su senuoju maistu.
- **Maistas gaunamas nuo stalo.** Meilė augintiniui turėtų būti ne per skrandį. Geriau augintiniui duoti specializuotus skanėstus ar daržovių gabalėlį. Šiukštu neduoti rūkytų mėsos ir sūrio gaminių, kaulų, užkandžių, traškučių.
- **Virusai ir bakterijos.** Ypač dažnas nevakcinuotų šunų Parvo virusas. Sukelia stiprų aitraus kvapo vėmimą ir viduriavimą. Taip pat reikėtų nepamiršti, jog augintinis lauke gali suėsti ar palaižyti nevalgomų daiktų ir užkrėstų paviršių. Tokiu būdu patogenai patenka į organizmą.
- **Toksiškos medžiagos ar nevalgomi daiktai.** Sukelia stiprų vėmimą ir viduriavimą, gali pasirodyti tamsios spalvos išmatos su krauju. Tokiu atveju į kliniką reikėtų vykti nedelsiant ir informuoti gydytoją apie galimą svetimkūnį.
- **Onkologija.** Pasireiškia vyresniems gyvūnams. Dažniausiai būna lėtiniai procesai, kurių nepagydo paprastas gydymas. Diagnozei nustatyti reikalingi specialieji tyrimai.

ŠUNIDŽIŲ KOSULYS

Šunų infekcinis tracheobronchitas

Tai liga, plintanti oro lašeliniu būdu, kurią gali sukelti tiek virusai, tiek bakterijos. Dažniausiai sukelia bakterija Bordetella bronchiseptica. Ji žmogui nėra pavojinga. Šia infekcija greičiausiai užsikrečia šunys nusilpus imunitetui, jauni šuniukai iki metų amžiaus ir vyresni šunys. Pasireiškia artimai bendraujantiems šunims arba per užkrėstus daiktus. Ypač palankios vietos plisti šiam virusui- prieglaudos, šunų aikštelės, parodos, veislynai, gyvūnų viešbučiai, dresūra uždaroje patalpose.

Kaip apsisaugoti nuo šio viruso?

- Apsaugoti nuo rizikingų užsikrėsti vietų, kur didelis tankis šunų (parodos, treniruotės, medžioklės). Jei tai neišvengiama- vakcinuoti.
- Vakcinacija. Nuo dažniausių sukėlėjų Bordetella bronchiseptica ir paragripo viruso sukurti skiepai, kuriuos reikia pakartoti kasmet.
- Jei lankote su augintiniu dresūrą- naudokite vandeniui lakti individualų indelį.
- Stenkitės žaisti su augintiniu savais žaislais.
- Stiprinkite gyvūno imunitetą rudens laikotarpiu.

ŠUNIDŽIŲ KOSULYS

Simptomai

Sausas kosulys, kuris panašus į atsikosėjimą kai šuo paspringsta – gali žiaukčioti ir iškosėti baltų putų.

Kosėjimo priepuolis pasireiškia po aktyvios veiklos, stipriau patempus pavadėlį, palakus šalto vandens. Varva vandeningos išskyros iš nosies, ašaroja akys.

Gali pakilti temperatūra. Gyvūnas praranda apetitą, būna liūdnas, nustoja domėtis aplinka, dingsta noras žaisti.

Ką daryti pamačius pirmuosius simptomus?

Pirmiausia reikėtų šunį atskirti nuo kitų šunų, nevaikščioti į susibūrimus. Esant lengviems ligos simptomams galima stiprinti šuns imunitetą vitaminu C, žuvų taukais, labai mažais kiekiais duoti palaižyti medaus, leisti ilgai išsimiegoti, neduoti daug aktyvios veiklos. Liga gali progresuoti į plaučių uždegimą mažiems šuniukams arba lėtiniu bronchitu vyresnio amžiaus šunims, todėl reikėtų nedelsiant važiuoti į veterinarijos kliniką atlikti kraujo tyrimus. Įvertinus gyvūno būklę paskiriamas atitinkamas gydymas.

GIRNELĖS IŠNIRIMAS

Ar liuksuojanti girnelė gali būti išgydoma? Kelio girnelės chirurginis gydymas turi būti taikomas jeigu gyvūnas kelis kart dienoje ar dažniau patiria šlubavimo simptomatiką arba atsiranda antriniai kelio sąnario pažeidimai dėl kelio girnelės išnirimo. Pirmo laipsnio kelio girnelės išnirimas dažniausiai nėra operuotinas, tačiau antro – ketvirto laipsnio – operuotini. Chirurginis gydymas susideda iš trijų žingsnių:

- Kelio girnelės sausgysles blauzdikaulio prisitvirtinimo vieta yra perkeliama į anatomicinę teisingą poziciją.
- Šlaunikaulio griovelis išgilinamas tam, kad kelio girnelė iš jo neišnirtų.
- Sąnarinė kelio kapsulė ir fascija suveržiama tam, kad kelio girnelė tvirčiau įsistatytų į taisyklingą poziciją ir nebejudėtų iš anatomicinės taisyklingos vietos.

Terminas „liuksacija“ reiškia „ne vietoje“ arba „išniręs“. Todėl liuksuojanti girnelė yra kelio girnelė, kuri juda iš įprastos vietos.

Augintinių savininkai gali tai pastebėti šuniui bėgimo arba ėjimo metu praleidžiant vieną, kitą žingsnį arba pamatyti, kaip šuo laksto trimis kojomis nuolatos. Tačiau po kiek laiko augintinis vėl sugrįžta ant visų keturių ir trepsena lyg nieko nebūtų nutikę.

Kelio girnelė lokalizuota po sausgysle kuri ir yra vadinama kelio girnelės sausgysle. Ši sausgyslė yra prisitvirtinusi prie šlaunikaulio keturgalvio raumeninių struktūrų o kita jos dalis prisitvirtinusi prie blauzdikaulio viršutinės priekinės dalies kuri yra vadinama crista tibia. Kai šlaunikaulio raumenys susitraukia, jėga perduodama per girnelės sausgyslę į blauzdikaulio prisitvirtinimo vietą, kas ir nulemia sklandų kelio sąnario judėjimą. Judesio metu girnelė juda aukštyn ir žemyn šlaunikaulio grioveliu ir užtikrina kelio sąnario stabilumą neleisdama kelio girnelės sausgyslei prarasti savo taisyklingos judesio trajektorijos.

Retais atvejais gali būti įstatomas implantas sąnariniuose paviršiuose kuris užtikrina, kad kelio girnelė neišnirtų.

Pooperacinis periodas dažniais atvejais labai greitas, bet vidutiniškai trunka nuo vieno iki dviejų mėnesių. Su tinkama priežiūra, pooperacinio skausmo malšinimu ir atitinkamomis funkcinėmis mankštomis defektas pašalinamas šimtu procentu ir dažniausiai neturi grįžtamųjų reiškinių.

BENDROJI NEJAUTRA

Anestezija

Tai dirbtinai sukelta organizmo nejautra, kitaip vadinama bendrąja nejautra. Jos tikslas – užtikrinti, kad gyvūnas chirurginių ar diagnostinių procedūrų metu nejautų skausmo, nuslopinti sąmonę ir kūną, kad būtų atsipalaidavęs, nereaguotų į dirgiklius. Šie anestezijos komponentai suteikia galimybę saugiai atlikti reikiamas manipuliacijas, apsaugoti ne tik gyvūną bet ir šeiminkus, personalą.

Kam taikoma?

Įvairioms procedūroms taikoma skirtingo stiprumo narkozė. Pavyzdžiui atliekant rentgeninį tyrimą naudojama silpna anestezija, tokiu būdu gyvūnas nejaučia skausmo, galima įvertinti kaulinių struktūrų pakitimus, taip pat gaunamos kokybiškesnės nuotraukos, nes gyvūnas nejuda, nesipriešina, galima paguldyti reikiama pozicija.

Chirurginių operacijų metu taikoma stipresnė narkozė, atsižvelgiant į planuojamos operacijos laiką ir gyvūno būklę.

Stebimi gyvybiniai gyvūno rodikliai visos procedūros metu

Siekiant užtikrinti sklandų gyvūno pabudimą ir saugumą bendrosios nejautos metu, nuolat kontroliuojami jo gyvybiniai rodikliai: pulsas, širdies darbas, kraujo prisotinimas deguonimi, kvėpavimo dažnis, kraujo spaudimas, temperatūra.

BENDROJI NEJAUTRA

Ar reikėtų bijoti augintinio narkozės?

Gyvūno būklė prieš procedūrą turi būti kruopščiai išanalizuota ir įvertinta. Prieš anesteziją visada atliekame klinikinę apžiūrą, kurios metu įvertinamas gyvūno širdies ir kvėpavimo dažnis, atliekame kraujo tyrimus. Kraujo tyrimai padeda įvertinti gyvūno inkstų, kepenų veiklą bei pastebėti ankstyvus ligų požymius. Po apžiūros ir tyrimų veterinarijos gydytojas gyvūną priskiria anestezijos rizikos grupei remdamasis Amerikos anesteziologų asociacijos rekomendacijomis (sudaro penkios grupės nuo minimalios iki skubios pagalbos) ir individualiai parenka saugiausią medikamentų schemą, atsižvelgiant į jūsų augintinio amžių, rūšį, veislę, klinikinę būklę, tyrimų rezultatus, diagnozę, atliekamos procedūros sudėtingumą.

Pasirenkama saugiausia narkozė

„RuminaVet“ klinikose bendroji nejautra gali būti sukeliamą injekciniu būdu, anestetikus leidžiant į raumenis, veną arba juos įkvepiant – inhaliaciniu būdu. Pagrindiniai skirtumai tarp vaisto aplikavimo būdų yra jų pašalinimas iš organizmo. Suleisti medikamentai dažniausiai šalinami per inkstus su šlapimu ir kepenis su tulžimi, o įkvepiami – per plaučius, taigi šis bendrosios nejautos sukėlimo būdas gali būti taikomas net ir sisteminius susirgimus turintiems augintiniams, yra lengviau valdomas ir saugesnis. Gyvūnams gali būti atliekama ir vietinė nejautra, kurios metu nuskausminama tik tam tikra kūno dalis.

KASTRACIJA

Patelių ir patinų kastracija

Gyvūnų šeimininkai neretai įsigiję šuniuką ar katytę susiduria su keliais klausimais – ar reikėtų operuoti augintinį, kokie būtų kastracijos plusai ir minusai, kada operuoti, jei jau apsisprendėme? Į šiuos klausimus gali būti ir ne vienas atsakymas. Aptarkime su kokiomis ligomis susiduria nekastruoti gyvūnai ir nuo kokio amžiaus visgi reikėtų operuoti.

Pirmiausia susipažinkime su terminu. Augintinio kastracija – chirurginė operacija, kurios metu patinui pašalinamos sėklidės, o patelei išpjaunamos kiaušidės bei gimda.

Terminas sterilizacija jau kurį laiką nebevartojamas, kadangi netiksliai apibūdina atliekamą operaciją. Sterilizacijos atveju perrišami latakai, o likę organai toliau gamina lytinius hormonus. Dėl šios priežasties toliau naudojamas terminas abiem lytims – kastracija.

Kada tinkamas metas kastruoti?

Rekomenduojame kalytes kastruoti po pirmos rujos pabaigos praėjus vidutiniškai 3 mėnesiams. Dažniausiai kalytės būna 10–12 mėn. amžiaus. Patinus, priklausomai nuo veislės, patariama kastruoti sulaukus lytinės brandos. Patinai dažniausiai būna 6–10 mėnesių amžiaus. Reikėtų atkreipti dėmesį, jog didelių veislių šunys bręsta vėliau. Katinus rekomenduojama kastruoti nuo 6 mėn. amžiaus, o kates, sulaukus 6–8 mėnesių.

KASTRACIJA

Katino kastracija

Katinai ima žymėti teritoriją namuose, lauke kovoja dėl teritorijos su kitais katinų šeimos atstovais, o tokių kovų metu didėja traumų tikimybė ir yra lengvai pernešamos virusinės ligos. Taip pat kyla rizika dėl prostatos ligų bei sėklidžių onkologijos.

Katės kastracija

Pasikeičia ir katės elgesys sulaukus lytinės brandos – ji nuolat kniaukia, raičiojasi ant nugaros, tampa dirgli, gali pradėti šlapintis namuose. Po apvaisinimo dažniausiai katės veda 4 kačiukus, tačiau gali atsivesti net iki 12 palikuonių. Kiaušidžių cistos, gimdos uždegimas ir pieno liaukos navikai atsiranda vyresniame amžiuje, o jų gydymas dažniausiai būna chirurginis

KASTRACIJA

Kalytės kastracija

Viena pagrindinių priežasčių, dėl kurių operuoja kalytes yra ruja. Per šį laikotarpį neretai po langais būriuojasi patinai, o lauke gyvenančioms kalytėms kyla didelė rizika pastoti. Rujos metu išskiriamus feromonus patinai užuodžia net 2 kilometrų spinduliu! Taip į pasaulį atkeliauja daug nepageidaujamų šunių, kurių likimas, deja, būna gana miglotas...

Na, o jei Jūsų kalytė nepastojo, gamta turi savo išdaigų – netikras nėštumas! Kalytė suka guolį, neša į jį savo žaislus, rūpinasi jais. Netgi pieno liaukose susikaupia pienas! Tokia būklė gydoma vaistais, kadangi užsilaikęs pienas gali sukelti uždegimą.

Dar viena svari priežastis atlikti planinę operaciją– pūlingas gimdos uždegimas. Ši liga dar vadinama "piometra" o jos gydymas tik chirurginis – šalinama gimda ir kiaušidės.

Kadangi dažniausiai gyvūnas būna vyresnio amžiaus, kyla rizika dėl narkozės, o pooperacinis gijimas užtrunka ilgiau.

Dar viena svarbi liga, kurią svarbu paminėti– onkologija. Mokslškai įrodyta, kad operuojant po pirmos rujos ženkliai sumažinama rizika atsirasti pieno liaukos navikams.

KASTRACIJA

Šuns kastracija

Kai kuriems lytiškai subrendusiems šunims pasireškia nepageidautina elgsena – agresyvumas, konkurencija, lipimas ant kitų šunų ar žmonių.

Dėl instinkto pabėgti pas pateles atsiranda rizika, kad tokių paieškų metu jį partrenks automobilis.

Kol dominuojantis elgesys netapo įpročiu, yra didelė tikimybė, kad po kastracijos elgesio problemos susitvarkys. „Keliauninkai“, bėgantys iš namų pas pateles, irgi taps ramesni, nes jų nebedomins rujojančios kalės kvapas.

Taip pat svarbu paminėti, kad išvengiame ne tik nemalonaus elgesio, bet ir apsaugome augintinį nuo sėklidžių onkologijos, prostatos hiperplazijos ar cistų, perinealinių išvaržų bei perinealinių liaukų naviko rizikos.

Neretai viena ar net abi sėklidės gali būti „užsilikusios“ pilvo ertmėje ar kirkšnies srityje, ir nenusileidusios į kapšeljį. Šunys gali sėkmingai daugintis turėdami tik vieną nusileidusią sėklidę, tačiau nenusileidusios sėklidės yra paveldimos, o tokie šunys neturėtų būti veisiami.

Operacijos metu labai svarbu yra pašalinti abi sėklides, nes pilvo ertmėje esančios sėklidės net 14 kartų labiau linkusios į onkologiją.

LAPARASKOPIJA

Laparoskopinė kastracija

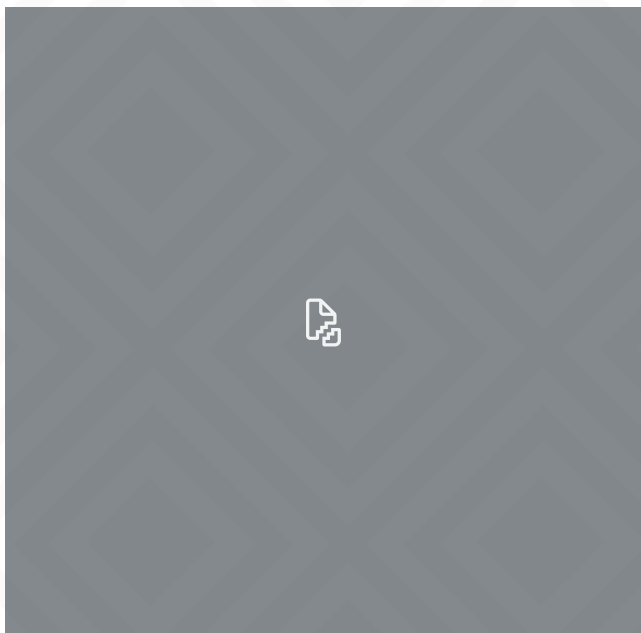
Tai alternatyvus ir naujausias sterilizacijos metodas. Priešingai nei įprastinės sterilizacijos metu, ši procedūra atliekama per mažus, vos 1–1,5cm siekiančius pjūvius pro kuriuos yra pašalinamos kiaušidės, tuo tarpu atliekant paprastą sterilizaciją daromas vientisas, kur kas didesnis pjūvis, pašalinama visa gimda su kiaušidėmis.

Laparoskopinės sterilizacijos nauda:

- Pasitelkiant kamerą yra apžiūrimi ne tik reprodukcijos, bet ir kiti pilvo ertmėje esantys gyvybiškai svarbūs organai;
- Nedideli laparoskopiniai pjūviai mažiau sutraumuoja audinius, todėl gyvūnas po operacijos nejaučia diskomforto ir skausmas yra 65% mažesnis nei atliekant procedūrą paprastuoju būdu; Naudojantis naujausia technika – mažesnė kraujavimo rizika, taip pat pilvo ertmėje nelieta jokių svetimkūnių (siūlų), kurie gali dirginti organizmą;
- Mažesnė rizika komplikacijoms, greitesnis atsigavimo laikas po operacijos;

TYRIMAI

Morfologinis

Morfologinį kraujo tyrimą labai svarbu atlikti įtariant uždegiminius procesus, esant bendram organizmo nusilpimui ar ištraukus įsisiurbusią erkę. Kartu su morfologiniu kraujo tyrimu, įtariant kraujo parazitus, labai svarbu atlikti ir kraujo tepinėlių diagnozės patvirtinimui, nes jis leidžia įvertinti parazito paplitimą, kraujo ląstelių formą, dydį bei kiekį.

Biocheminis kraujo tyrimas

Tai pagrindinis tyrimas, kuris atliekamas prieš įvairias operacijas, pasireiškus vėmimui, viduriavimui ar kitiems vidaus organų funkcijos sutrikimams. Pagrindiniai kraujo biocheminio aparato parametrai, kuriuos atliekame:

- × plataus spektro paletės, kurios parodo kepenų, inkstų ar kitų vidaus organų hipo arba hiperfunkcijas
- × skydliaukė (T4)
- × progesteronas
- × c – reaktyvus baltymas (CRB), kuris parodo kokio pobūdžio ir kokio stiprumo yra uždegimas

Įtariant parazitų (babezijų, anaplazmų, laimo ligos sukėlėjų, erlichijų ir kt.) sukeliamas ligas atliekame ir greituosius bei SNAP testus.

Gyvūnai labai gerai moka nuslėpti prastą savijautą, silpnumą ir skausmą. Dažniausiai šeimnininkai pastebi, jog augintinis elgiasi kitaip: daugiau miega, ilsisi, praranda apetitą. Atvykus į kliniką gyvūnui atliekama išsami apžiūra, šeimnininko apklausama apie gyvūno savijautą. Galutinę diagnozę gali pasakyti tik tikslesni laboratoriniai tyrimai.

Norime jus supažindinti su tyrimais be kurių nepradedame gydymo bei planinių ir neplaninių operacijų – tai kraujo tyrimai. Jų dėka galime pastebėti net menkiausius organų funkcijų sutrikimus, kurių dar neparodo pats gyvūnas.

Pas mus atliekami morfologiniai, biocheminiai, citomorfologiniai kraujo ląstelių tyrimai, greitieji bei SNAP testai. Esant alergijoms, sunkiems susirgimams ar norint atlikti DNR tyrimą, kraujo mėginius siunčiame į Vokietijos laboratoriją LABOKLIN.

TYRIMAI

Morfologinis

Iš kraujo arba išmatų daromi testai ypatingai reikšmingi virusinėms ligoms nustatyti.

Šis testas trunka iki 10 minučių, todėl atsakymus sužinosite jau tą pačią dieną.

Ypač šie testai naudojami jauniems, nevakcinuotiems gyvūnams.

Sveikatos patikrinimams yra paprastas ir efektyvus būdas stebėti jūsų šuns sveikatą. Ankstyvas medicininių problemų nustatymas ir ištaisymas padės užtikrinti, kad jūsų augintinis gyventų ilgą, sveiką ir aktyvų gyvenimą!

Šlapimo tyrimas

Dažniausiai atliekamas sutrikus augintinio šlapinimosi funkcijai. Dažnas ir skausmingas šlapinimasis, kraujas šlapime, šlapimo nelaikymas – tai ženklai, į kuriuos reikėtų atkreipti dėmesį. Šis tyrimas parodo kokios kilmės uždegimas, padeda tiksliau diagnozuoti ligą ir paskirti gydymą. Taip pat šlapimo analizatoriumi atlikti tyrimai padeda diagnozuoti cukrinį diabetą bei inkstų ligas.

Citologinis tyrimas

Šis tyrimas atliekamas norint mikroskopiškai įvertinti mėginį. Tokiu būdu galima ištirti odos parazitus, įvertinti netinkamoje aplinkoje klestinčių bakterijų kultūras, mikroskopiškai pamatyti kraujo bei šlapimo sudėtį. Mikroskopo pagalba galima pamatyti struktūras, kurios nėra matomos akimis

BURNOS ERTMĖ

Jūsų augintinis gali ilgai neparodyti skausmo, net atsiradus dideliems pažeidimams.

Jie gali valgyti įprastai ir nerodyti jokių akivaizdžių požymių, kad jiems skauda. Dantenų uždegimas, dantų akmenys ir nulūžę dantys yra skausmingi, todėl juos reikia gydyti.

Burnos akmenys veterinarijos klinikoje gyvūnam valomos su narkoze, o ne dažnai tenka ir išrauti sugedusius skausmingus dantis.

Dėl šios priežasties rekomenduojame nuo mažų dienų pratinti augintinius prie dantų valymo procedūrų.

Dažnai šeimnininkai užuodžia blogą kvapą iš augintinio burnos. Nemalonus kvapas atsiranda dėl prastos mitybos, netinkamos dantų higienos, o dažniausiai dėl susikaupusių apnašų ir akmenų, kurie sukelia burnos uždegimą ir dantų gedimus.

Būtent nemalonus kvapas yra pirmasis ženklas, kuris atkreipia šeimnininko dėmesį ir padeda užkirti kelią tolimesniems dantų gedimo procesams. Svarbu atkreipti dėmesį, kad šunų ir kačių periodontozė yra vieną iš labiausiai paplitusių augintinių ligų. Blogas kvapas, dantenų uždegimas, patinimas, paraudimas yra svarbūs simptomai, į kurios nederėtų numoti ranka.

Šie pakitimai gali atsirasti dėl dantų akmenų, sisteminių ligų bei mitybos sutrikimų.

Burnos vėžys yra 4-oji pagal dažnumą vėžio vieta, o dantenų ligos gali sukelti jiems didesnę riziką.

Profilaktiškai rekomenduojame valyti augintinio dantis bent tris kartus per savaitę. Veterinarijos rinkoje yra sukurta daug preparatų: milteliai ant maisto, pastos, geliai bei tirpalai į vandenį, kurie dezinfekuoja, padeda palaikyti normalią bakterinę florą ir sumažinama galimybė susidaryti dantų akmenims. Efektyviausiu būdu laikomas mechaninis valymas šunų pasta ir šepetėliu.

DANTŲ APNAŠŲ VALYMAS

SKYDLIAUKĖS SUTRIKIMAI

Skydliaukės hormonų sutrikimas

Dažna kačių endokrininė liga, kurią sukelia skydliaukės hormonų perteklius arba trūkumas. Skydliaukė susidaro iš dviejų skilčių ir yra išsidėsčiusi kaklo srityje šalia trachėjos ir yra atsakinga už medžiagų apykaitą organizme. Dažniausiai skydliaukės sutrikimai pasireiškia vyresnėms nei 8 metų katėms. Katėms, kurioms skydliaukės hormono sumažėjimas būna įgimtas, pasireiškia silpnas išsivystymas, vidurių užkietėjimas, vangumas, apatija.

Kokie hipertiroidizmo (padidėjusios skydliaukės hormono) požymiai?

- Didelis apetitas, tačiau gyvūnas netenka svorio;
- Padidėjęs troškulys;
- Padidėjęs šlapinimasis;
- Vėmimas, viduriavimas;
- Neramumas/hiperaktyvumas;
- Agresyvumas;
- Silpnumas;
- Riebaluotas, susivėlęs kailis.

Prognozė

Paskyrus gydymą, efektas atsiranda 2–4 sav. Laikotarpyje. Gyvenimo trukmei ir kokybei daugiausiai įtakos turi ne pats hormono lygio sutrikimas, bet jo sukeltos komplikacijos. Dėl to ypač svarbu kates tirti profilaktiškai iki komplikacijų atsiradimo. O nustačius, kad skydliaukės veikla jau pakitusi, reikia tirti dėl gretutinių ligų bei stebėti jų progresavimą.

Kokie tyrimai atliekami nustatant skydliaukės ligas?

Pirmiausia atliekama klinikinė apžiūra. Kai kuriais atvejais padidėjus skydliaukei gali būtičiuopiamas guzelis kaklo srityje. Taip pat tikrinamas širdies darbas bei kraujospūdis. Dažniausiai pastebėjus įtartinus simptomus gydytojai rekomenduoja atlikti skydliaukės hormono T4 kraujo tyrimą, kuris leidžia įvertinti šios endokrininės liaukos būklę. Taip pat svarbu įvertinti bendrą sveikatos būklę, ypatingą dėmesį skiriant širdžiai ir inkstams.

Kokie hipotiroidizmo (sumažėjusio skydliaukės hormono) požymiai?

- Nutukimas, tačiau apetitas mažas;
- Žema kūno temperatūra;
- Silpnumas, mieguistumas;
- Plaukų slinkimas;
- Vidurių užkietėjimas;
- Sumažėjęs širdies susitraukimų dažnis.

KAIP DAŽNAI REIKĖTŲ MAUDYTI AUGINTINĮ

Dažnai augintinių savininkai klausia patarimų apie kailio priežiūrą – kas kiek laiko maudyti augintinį, kaip pasirinkti tinkamą šampūną, ar yra vitaminų gražesniai ir žvilgančiam kailiui? Gyvūnai skiriasi veisle, kailio struktūra, bendra sveikata, todėl nėra vienintelio teisingo būdo prižiūrėti kailio ir odos būklę, tačiau apžvelkime kelis populiariausius gyvūnų kailių tipus ir kaip juos prižiūrėti.

Kas kiek laiko maudyti kates?

Katės ypatingos ant liežuvio esančiomis ataugėlėmis – aštriais gaureliais. Šio prisitaikymo pagalba katės efektyviau gali išsivalyti kailį, todėl sveiką katę užtenka maudyti 2–3 kartus per metus.

Dažniau reikėtų maudyti tik beplaukių veislių kates, pavyzdžiui Sfinksus.

Šios veislės kačių oda gausiai prakaituoja ir riebaluojasi, todėl reikėtų maudyti nerečiau nei kartą per mėnesį.

Nehigieniškos odos pasekmės – aknė, užsikimšusios odos poros, nešvarumų sankaupos ant odos ir ausyse.

KAIP DAŽNAI REIKĖTŲ MAUDYTI AUGINTINĮ

Kas kiek laiko maudyti šunis?

Daugumą šunų galima maudyti ne daugiau kaip vieną kartą per mėnesį. Maudant dažniau, šuns oda praranda natūralius aliejus, todėl oda išsausėja, pleiskanoja. Žinoma, jei auginate šunį, kuris labai mėgsta maudytis vandens telkiniuose ir voliotis purvynuose, reikėtų maudyti pagal poreikį. Neretai šeimininkai maudo kas savaitę augintinį, kadangi atsiranda „šuniškas“ kvapas. Reikėtų nepamiršti, jog šunys turi analines liaukas, kuriomis žymi teritoriją. Jei šios liaukos būna persipildžiusios, nuo užpakalinės kūno dalies sklinda aitrus žuvies kvapas. Tokiu atveju maudynės nepadės – reikėtų apsilankyti pas veterinarą mechanškai išspausti liaukas.

Ilgaplaukių ir garbanotų plaukų šunų veislės paprastai reikalauja reguliaresnio maudymosi ir priežiūros, kad jų kailis nesusiveltų. Tokio tipo šunis reikėtų maudyti bent kartą per keturias savaites. Trumpaplaukių veislės šunis, pavyzdžiui labradoro retriverius, galima maudyti rečiau, kol oda ir kailis sveikos būklės, nesulimpa. Dažniausiai reikėtų maudyti beplaukius šunis. Tokių šunų riebalinės liaukos išskiria daug sekreto, todėl porose prisikaupia daug nešvarumų, kurie sukelia aknę. Šie šunys turėtų būti maudomi bent kartą savaitėje.

KAIP DAŽNAI REIKĖTŲ MAUDYTI AUGINTINĮ

Kaip pasirinkti tinkamą šampūną?

Geriausia šampūną pirkti specializuotoje veterinarijos vaistinėje arba klinikoje. Jokiu būdu negalima naudoti žmoniškų šampūnų, kadangi normalus šuns odos pH skiriasi nuo žmogaus, todėl mūsų šampūnai gali sukelti odos problemų. Reikėtų rinktis švelnų, bekvapį, nealergizuojantį šampūną, skirtą šunims. Kai kurie šunys kenčia nuo alergijos ar odos ligų, todėl turi reguliariai maudyti gydomuoju šampūnu. Tokiais atvejais tinkamas šunų maudymosi dažnis priklausys nuo jūsų veterinarijos gydytojo ar kirpėjo nurodymų. Taip pat atsižvelkite į augintinio kailio struktūrą– specialiai pritaikyti šampūnai suminkštins kailį, leis lengviau išsukuoti ir palaikyti žvilgančią spalvą. Spalvą atkuriantys šampūnai ypač populiarius baltos spalvos šunims.

Kaip pagerinti kailio ir odos būklę?

Natūralus ir labiausiai laiko patikrintas variantas yra omega 3–6 rūgščių turintis aliejus, tinkantis tiek šunims, tiek katėms.

Augintiniui patogiu sušerti užpylus ant maisto, kadangi šis papildas turi patrauklų– natūralų žuvies skonį. Jei gyvūnas išrankus– galima sušerti kapsulės pavidalu.

Natūralūs aliejai ne tik gerina odos ir kailio būklę, bet ir stiprina imunitetą, gerina virškinimo veiklą, kraujagyslių ir širdies veiklą.

ERKIŲ SUKELIAMOS LIGOS

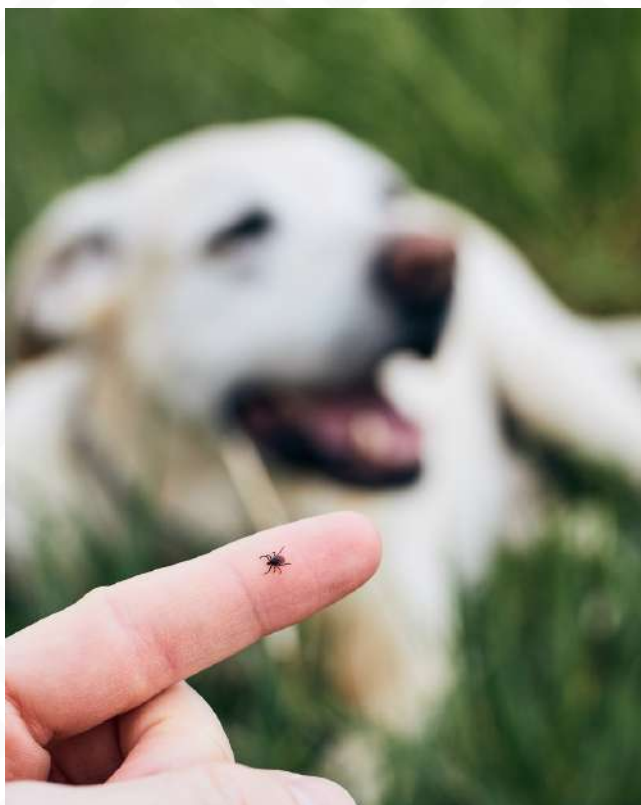
Erkių sukeltos ligos yra pavojingos ne tik žmonėms, bet ir mūsų mylimiems augintiniams. Kai nutrįsta sniegas ir oro temperatūra pasiekia +1 C, po žiemos pabudusios erkės aktyviai pradeda ieškoti maisto šaltinio. Artėjant pavasariui skatiname išsirinkti tinkamą priemonę nuo erkių, kadangi atšilus orams neretas pacientas atvykta dėl erkių pernešamų ligų sukeltų negalavimų.

Kokios priemonės efektyviai veikia nuo erkių?

Rinkoje galime rasti daug preparatų skirtų apsaugai nuo erkių. Reikėtų nepamiršti, jog kiekvienas gyvūnas yra individualus, todėl ir preparatas paskiriamas būtent pagal Jūsų augintinio savybes. Kiekvienam šeimininkui patogus vartojimas skamba skirtingai – vieni lašina lašukus, kitiems patogiau suduoti paskanintą tabletę ar uždėti ilgai veikiančią antkaklį. Atvykite į artimiausią kliniką ir pagal Jūsų augintinio svorį, veislę ir individualias savybes parinksime tinkamiausią preparatą ir parodysime kaip reikėtų jį aplikuoti.

ERKIŲ SUKELIAMOS LIGOS

Babėziozė

Tai dažniausiai šunims nustatoma erkių pernešama liga. Šią ligą sukelia parazitinis *Babesia* genties pirmuonis, kurį platina kraujasiurbės erkės. Inkubacinis periodas po erkės įsisiurbimo vidutiniškai trunka 10–12 dienų. Pirmuonis ardo raudonąsias kraujo ląsteles (eritrocitus). Ląstelei, kurioje dalijasi suplyšus, pirmuonis išsilaivina ir keliauja į nepažeistą ląstelę. Toks eritrocitų irimas sukelia stiprią anemiją, todėl tinkamai nebepernešamas audiniams deguonis. Gyvūnai, susirgę babėzioze, lieka nešiotojais visam gyvenimui.

Klinikiniai simptomai

Silpnumas, pasunkėjęs kvėpavimas, karščiavimas, apetito netekimas, troškulys, tamsiai rausvos spalvos šlapimas, blyškios gleivinės, galinės kūno dalies paralyžius.

Ne visada klinikiniai požymiai yra tipiniai, tad pastebėjus gyvūno neįprastą savijautą – nedelsiant kreipkitės į veterinarijos gydytoją.

Anaplazmozė

Anaplazmozės sukėlėjas yra *Anaplasma* genties riketsijos.

Kitaip nei babėziozė, ši liga gali pasireikšti per kelias dienas ar net savaites ir organizme pažeidžia granulocitus. Nustatyta, kad anaplazmos sukėlėjas į gyvūno kraujotaką patenka po 24–48 val. nuo erkės įsisiurbimo.

Klinikiniai simptomai

Karščiavimas, vangumas, apatija, apetito praradimas, daugybinis sąnarių skausmingumas (poliartritas), limfinių mazgų padidėjimas, traukuliai.

ERKIŲ SUKELIAMOS LIGOS

Erlichiozė

Erlichiozė sukelia riketsijos (*Erlichia ewingii*), platinamos kraujasiurblių erkių. Erlichiozė įprastai pasireiškia kartu su babezioze. Klinikiniai simptomai pasireiškia per 8–20 dienų, per kurias patogenas pažeidžia baltąsias kraujo ląsteles– monocitus. Parazitas su leukocitais migruoja į limfinius mazgus, blužnį, kepenis ir pažeidžia šiuos organus.

Klinikiniai požymiai

Karščiavimas, vangumas, šlubavimas, traukuliai, vėmimas, galima pastebėti padidėjusį troškulį, akių–nosies pažeidimus.

Pastebėjus įtartinę gyvūno elgseną ir prastą savijautą būtina kaip galima anksčiau kreiptis į veterinarijos gydytoją, kuris apžiūrės Jūsų augintinį, atliks reikiamus tyrimus, bei paskirs būtiną gydymą.

Pasirūpinkite savo augintinių sveikata ir nepamirškite jau nuo dabar naudoti efektyvių preparatų nuo erkių.

Laimo liga

Tai bakterinė liga, kuri pavojinga žmonėms, žinduoliams ir paukščiams. Gyvūnams po erkės įkandimo nebūna raudonos apskritos žymės kaip pas žmones, o ligos simptomai dažniausiai pasireiškia jauniems augintiniams per 1–2 mėnesius.

Klinikiniai simptomai

Sąnarių skausmas, šlubavimas, vangumas, svyruojanti kūno temperatūra.

KAIP PASIRŪPINTI AUGINTINIŲ PO OPERACIJOS

Prieš operaciją šeimininkui gali kilti daug klausimų– ar operacija vyks sklandžiai, kaip gyvūnas jausis po jos, kokia žaizdos priežiūra po operacijos? Šis laikotarpis gali būti įtemptas ne tik augintiniui, bet ir jo savininkui.

Atvykus į kliniką pasiimti augintinio po operacijos gydytojas supasakoja gyvūno priežiūrą, tačiau kartais iš susijaudinimo žodžiai tarsi „prabėga pro ausis“. Parašysime Jums trumpą atmintinę, apie augintinio pooperacinę priežiūrą.

Pirmiausia, atvežus namo augintinį leiskite jam pailsėti ir ilgai išsimiegoti. Geriausia, jei namuose yra kitų augintinių ar vaikų– atskirti juos. Taip pat reikėtų neleisti šokinėti 4–5 dienas nuo lovos ar kitų aukštų daiktų, kad augintinis neužsigautų ir neplyštų vidinė siūlė. Parvažiavus namo galite vakare pasiūlyti mėgstamiausio maistelio, tačiau neperšerkite, kad gyvūno nesupykintų. Tiesą sakant, po tiek įspūdžių yra galimybė, kad visai neturės apetito, tokiu atveju tą dieną duokite tik palakti vandens.

Taip pat labai svarbu nenuimti gaubto ar apsauginio rūbelio bent 10 dienų, kol sugis pjūvio vieta, arba bus ištraukiami siūlai, jeigu gydytojas nepaskirs kitaip. Po operacijos operuotą vietą galima dezinfekuoti, jei yra susidariusių šašiukų. Taip pat geriau gyvūno nemaudyti bent porą savaičių. Pjūvio vieta gali šiek tiek patinti. Tai yra normali reakcija į siūlus. Jeigu patinimas atrodys paraudęs, kiek per didelis ar kraujuos, nedelsiant apsilankykite veterinarijos klinikoje.

Pabaigai norime paminėti, kad operacijos dieną vaistai jau bus suleisti klinikoje, todėl tą dieną nieko nebereikės daryti. Jeigu gydytojas paskyrė tolimesniam gydymui vaistus į namus, derėtų juos suduoti taip, kaip nurodė.

PARVO VIRUSAS

Parvo virusas

Vena iš pavojingiausių šunų virusinių ligų, kuri sukelia ūmų viduriavimą ir vemimą jauniems neskiepytiems gyvūnams. Retais atvejais gali sirgti ir vyresni šunys. Blogiausia dalis yra ta, kad virusas pažeidžia žarnyno ląsteles, gyvūno organizmas nebegali pasisavinti vitaminų ir būtinų mikroelementų, o galiausiai gyvūnas nusilpsta, dehidratuoja ir gali net nugaišti. Dėl šios priežasties svarbu laikytis nurodytų veterinaro rekomendacijų– nevesti gyvūno į lauką be pilnos vakcinacijos, kadangi aplinkoje virusas gali išlikti iki kelių mėnesių ir net metų, o įprasti buitiniai valikliai viruso nesunaikina.

Kaip šunys užsikrečia?

Parvo virusas gali būti aptinkamas beveik visoje aplinkoje, tačiau ypač pavojingas kontaktas su sergančiais ir neseniai prasirgusiais gyvūnais. Maži, smalsūs šuniukai domisi aplinka, uosto, laižo įvairius paviršius, kurie gali būti suteršti sergančiojo išmatomis ar skrandžio turiniu, per kuriuos gali užsikrėsti virusu

Kaip nustatomas Parvo virusas?

Veterinarijos klinikoje paimamas išmatų mėginys, iš kurio atliekamas greitas testas ligai nustatyti.

Simptomai

Dažniausiai pasitaikantys simptomai– vėmimas ir viduriavimas nemalonaus, aitraus kvapo turiniu. Gyvūnas tampa vangus, dingsta apetitas, nebelaka vandens, pakyla temperatūra, išmatose gali pasirodyti kraujo priemaišų. Jaunam gyvūnui pradėjus gausiai ir dažnai viduriuoti, vemti ypatingai svarbu nedelsiant apsilankyti pas veterinarijos gydytoją, kadangi maži gyvūnai daug greičiau netenka skysčių, reikalingų elementų, todėl gali net nugaišti nuo išsekimo.

PARVO VIRUSAS

Ar Parvo virusas yra išgydomas?

Taip, dauguma atvejų laiku pastebėjus ligą ir pradėjus gydyti pavyksta išgelbėti augintinius, tačiau šis virusas neturi specifinio gydymo. Kasdieniai vizitai pas veterinarus, lašelinės ir vaistai nuvargina ne tik gyvūnus, bet ir jų šeimininkus. Ypač nusilpusių ir sunkios būklės pacientų ne visada pavyksta išgelbėti nuo šio baisaus viruso..

Kaip apsaugoti savo augintinius nuo Parvo viruso?

Pats efektyviausias būdas išvengti viruso– kompleksinis skiepas. Skiepą maži šuniukai dažniausiai gauna 8 ir 12 sav., arba 6–8–12 sav. amžiaus. Tik praėjus trimis savaitėmis po antrosios vakcinacijos susidaro pilnas imunitetas, todėl labai svarbu nesilankyti viešose šunų dresūros pamokėlėse, šunų aikštelėse ir parkuose kur galėtų užsikrėsti. Vėliau augintinius reikia pakartotinai vakcinuoti kas metus.

VAKCINAVIMAS

Kada atlikti vakcinaciją?

Pirmais gyvenimo metais atliekamos dvi vakcinacijos. Pirmoji vakcinacija atliekama 2-iejų mėnesių, o antroji – 3-iejų. Tačiau nereikia jaudintis, jei pavėluojama į šiuos terminus. Tiesiog atlikus 1-ąją vakcinaciją, antroji atliekama po mėnesio.

Kada galima augintinį vesti į lauką?

Rekomenduojama augintinį į lauką vesti praėjus 7-14 dienų po antrosios vakcinacijos.

Kaip augintinis jausis po vakcinacijos?

Kiekvienas organizmas yra labai individualus, dėl to reakcija į vakciną yra skirtinga. Vieni keturkojai po vakcinacijos jaučiasi taip pat kaip ir prieš ją. Kiti augintiniai būna ramesni, daugiau miega. Retais atvejais vakcinacija gali sukelti alergines reakcijas, kurios pasireiškia viduriavimu, vėmimu, akių vokų patinimu, bei niežuliu. Tokiais atvejais nereikia jaudintis, tiesiog reikia nuvežti į veterinarijos kliniką, kad Jūsų augintiniui būtų suleisti antialerginiai vaistai.

VAKcinAVIMAS

Ar reikia vakcinuoti augintinius vyresnius nei 1 metai?

Augintiniai revakcinuojami kas metus. Tačiau šiuo metu yra vakcinų, kurių dėka galima augintinį vakcinuoti kas 2 ar net kas 3 metus.

Ką reikia žinoti prieš atliekant vakcinaciją?

Kad būtų galima atlikti vakcinaciją augintinis turi būti sveikas. Taip pat 10–14 dienų iki vakcinacijos būtina augintiniui suduoti vaistų nuo kirminų.

Kaip suduoti, bei kur galima įsigyti vaistų nuo vidaus parazitų?

Vaistus nuo kirminų galima įsigyti bet kurioje veterinarijos klinikoje ar veterinarijos vaistinėje. Prieš perkant preparatus būtina žinoti augintinio svorį. Preparatų pasirinkimas platus – sirupai, pastos, tabletės, lašinamieji preparatai ant kailio. Pastarieji labai pamėgti kačių augintojų, kadangi suduoti katei tabletę nuo parazitų kartais būna išties sudėtinga. Jei namuose Jums nepavyksta savo augintiniui suduoti vaistų nuo kirminų, už Jus tai gali padaryti veterinarijos gydytojas.

Kaip dažnai duoti vaistus nuo kirminų?

Iki pusės metų augintinius reikia nukirminti kas mėnesį, o iki metų – kas tris mėnesius. Suaugusius keturkojus dehelmintizuojame kas 3–4 mėnesius. Taip pat labai svarbu sudavus preparatus stebėti augintinio išmatas, ar jose matosi kirminai. Jei pastebėsite kirminus, būtina nukirminavimo procedūrą kartoti kas 14 dienų, kol išmatose nepastebėsite helmintų.

VAKCINAVIMAS

Šunų vakcinacijos I schema

6 savaičių amžiaus – nuo maro ir parvoviruso

8 savaičių amžiaus – nuo maro, leptospirozės, parvoviruso, paragripo ir adenovirusu.

12 savaičių amžiaus – nuo maro, parvoviruso, leptospirozės, paragripo, adenovirusi ir pasiutligės.

Kačių vakcinacijos schemas

8 savaičių amžiaus – nuo panleukopenijos, kalicivirozės, rinotracheito viruso.

12 savaičių amžiaus – nuo panleukopenijos, kalicivirozės, rinotracheito viruso ir pasiutligės

Šunų vakcinos II schema

8 savaičių amžiaus – nuo maro, parvoviruso, leptospirozės, paragripo

12 savaičių amžiaus – nuo maro, parvoviruso, leptospirozės, paragripo, adenovirusu ir pasiutligės

Vakcinacijos vietoje gali susidaryti guziukas, kuris turėtų išnykti greičiau nei per mėnesį.

*Gyvūnas vakcinacijos dieną gali būti vangesnis, ramesnis
Nedelsiant atvykite į kliniką jeigu gyvūnui po vakcinacijos pasireiškė vėmimas, tinimas. Tai alerginė reakcija į vakciną.*

+37061946265

RUMINAVETKLINIKA@GMAIL.COM

WWW.RUMINAVET.LT

KAUNAS
PARTIZANŲ G. 85A

KAUNAS
BALTIJOS G. 26A

JURBARKAS
KAUNO G. 27